

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HUDEBNÍ KULTURY

**HUDEBNÍ ŽIVOT V BEČOVĚ NAD TEPLOU
V MINULOSTI A V SOUČASNOSTI**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Eva Andršová

Učitelství pro 1. stupeň základní školy

Vedoucí práce: doc. PaedDr. Daniela Mandysová

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni 1. června 2016

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat doc. PaedDr. Daniele Mandysové, vedoucí práce, za cenné rady, připomínky, její vstřícnost, laskavost a za odborné vedení této práce.

Vřelé díky patří Mgr. Petru Pitrovi, řediteli ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou, za poskytnutí materiálů a informací pro moji práci.

Velké díky také patří panu Františku Jarešovi, kronikáři, za cenné rady a důležité informace.

Děkuji také Městu Bečov nad Teplou za zapůjčení kronik města Bečova nad Teplou.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINAL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

SEZNAM ZKRATEK	3
ÚVOD	4
1 BEČOV NAD TEPLOU.....	6
1.1 VZNIK MĚSTA BEČOVA	6
1.2 HRAD A ZÁMEK.....	8
1.3 RELIKVIÁŘ SVATÉHO MAURA.....	10
2 HISTORIE HUDEBNÍHO ŽIVOTA V BEČOVĚ NAD TEPLOU	12
2.1 POČÁTKY HUDEBNÍ HISTORIE	12
2.2 HUDEBNÍ ŠKOLA V BEČOVĚ NAD TEPLOU.....	14
2.2.1 Založení hudební školy	14
2.2.2 Počátky hudební školy.....	15
2.2.3 Rozvoj hudební školy do I. světové války	16
2.2.4 Hudební škola během I. a II. světové války.....	18
2.2.5 Hudební škola po II. světové válce	19
2.2.6 Studium na bečovské hudební škole	20
2.2.7 Hudební život v letech 1887 – 1945	23
3 HUDEBNÍ ŽIVOT V SOUČASNOSTI	25
3.1 1946–1959.....	25
3.1.1 Ochotnický spolek Petr Bezruč	25
3.1.2 Městská hudební škola	26
3.1.3 ZK ROH Elektro-Bečov.....	26
3.1.4 Pěvecký kroužek ZŠ.....	27
3.1.5 Kulturní akce.....	27
3.2 1960–1978.....	29
3.2.1 Státní hrad a zámek Bečov	29
3.2.2 Divadelní představení a kino	29
3.2.3 Lidová škola umění	30
3.2.4 Pěvecký kroužek ZŠ.....	32
3.2.5 Klub Rudý koutek.....	32
3.3 1979–1991.....	33
3.3.1 Lidová škola umění	33
3.3.2 Pěvecký kroužek ZŠ.....	34
3.3.3 Státní hrad a zámek Bečov	34
3.3.4 Kulturní akce.....	35
3.4 1992–2007.....	36
3.4.1 Základní umělecká škola.....	36
3.4.2 Pěvecký kroužek ZŠ.....	39
3.4.3 Státní hrad a zámek Bečov	39
3.5 2008–2016.....	41
3.5.1 Základní umělecká škola.....	41
3.5.2 Spolek rodičů, přátel a dětí školy	42
3.5.3 Pěvecký a taneční kroužek ZŠ.....	43
3.5.4 Botanická zahrada	43
3.5.5 Státní hrad a zámek Bečov	44
3.5.6 Bečovské slavnosti.....	45
4 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI BEČOVSKÉHO HUDEBNÍHO DĚNÍ.....	47

4.1	KARL VEITH.....	47
4.2	ALOIS KOPPMANN	47
4.3	JOSEF LABITZKY (1802–1881)	47
4.4	VILÉM LABITZKY (1829–1871)	48
4.5	AUGUST LABITZKY (1832–1903)	48
4.6	ANTONIE ALŽBĚTA LABITZKY (1833–1894).....	49
4.7	JOSEF LUGERT (1841–1928).....	49
4.8	JOSEF METZNER (1874–1927)	49
4.9	FRANTIŠEK TISCHER-ZEITZ (1872–1945).....	50
4.10	TOMÁŠ WINDISCH (1914–2005).....	50
4.11	ADOLF JOSEF OPL (1914–1982).....	50
4.12	MGR. PETR PITRA.....	51
	4.12.1 Rozhovor s ředitelem ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově Mgr. Petrem Pitrou.....	51
	ZÁVĚR.....	55
	RESUMÉ.....	57
	SEZNAM LITERATURY	59
	SEZNAM OBRÁZKŮ	61
	SEZNAM PŘÍLOH	62
	PŘÍLOHY	I

SEZNAM ZKRATEK

Úvod

Motto: „Bečov se starým hradem svým jest jedno z nejmalebnějších a nejvýznamnějších míst v kraji pod Krušnými horami.“

Bedřich Bernau, 1896¹

Diplomovou práci na téma Hudební život v Bečově nad Teplou v minulosti a v současnosti jsem zvolila proto, neboť jsem v tomto městě vyrůstala a po dlouhou dobu je mým domovem. Již několik let nejsem žákyní základní umělecké školy, ale hudbě se věnuji stále aktivně.

Cílem této práce je zmapovat významné hudební události v Bečově nad Teplou a postihnout tak kontinuitu historických skutečností se současným životem v tomto městečku.

První část práce se zabývá počátky hudební historie v tomto městě. Bečov nad Teplou je bohatý svou historií, významnými místy, pamětihodnostmi a osobnostmi, ale nejen to. Jeho hudební tradice sahá až do 17. století. Vývoj hudby zde byl spjat s hudebním spolkem Collegium Musicum, který měl v 18. století již 823 členů. Účelem tohoto spolku byla hudební a pěvecká výchova, která se šířila z Bečova do celého okolí. V počátku 19. století je hudební činnost v Bečově spjata s ředitelem školy a kůru Karlem Veithem, který učil své žáky hromadně hudbě. Jeho žáci odcházeli do lázeňských měst jako vyškolení hráči do orchestrů. Mezi jeho žáky patřil proslulý skladatel Josef Labitzky. Proto lze pokládat Karla Veitha za zakladatele výchovy profesionálních hudebníků v Bečově. Dále je pozornost zaměřena na vznik a vývoj Hudební školy v Bečově nad Teplou, jelikož další veškerý hudební život v tomto městě se do roku 1945 odvíjel v souvislosti s existencí a rozvojem této hudební školy.

Druhá část práce pak zachycuje hudební život města od roku 1945 do současnosti. Podkapitoly jsou rozděleny do částí na období podle kronik města Bečova nad Teplou, kde je vidět, jak kulturní život v tomto městě probíhal. V každém období je popsán vývoj a činnosti místní hudební školy, pěveckého kroužku základní školy a různých spolků, které se věnovaly a věnují hudbě. Dále je zde uvedeno množství kulturních akcí, které se zde konaly či každoročně opakovaly. S hudební činností v Bečově nad Teplou byl vždy spjat

---

¹ Bedřich Bernau - roz. Přemysl Bačkora, byl český spisovatel, autor vlastivědných spisů v češtině i němčině. Čechy, díl X, 1896

hrad a zámek, proto je v každém období věnována této kulturní památce jedna z podkapitol. Náš zájem se soustředil i na Bečovské slavnosti, které od roku 2004 pořádá město Bečov nad Teplou, a které každoročně obohacují kulturní a hudební život v Bečově.

V závěrečné kapitole věnujeme pozornost významným historickým i současným osobnostem, které se značnou měrou podílely na kulturním životě tohoto města. Tito hudebníci se stali nepostradatelnou součástí Bečova nad Teplou a z velké části ovlivnili hudební život nejen v Bečově a v jeho okolí, ale některé i ve světě.

1 BEČOV NAD TEPLOU

1.1 VZNIK MĚSTA BEČOVA

Pokud sledujeme historii zdejšího regionu, patří oblast dnešního Bečova mezi území s dosud nejasným původním osídlením. Historických stop zde bylo nalezeno málo. Historikové předpokládají osídlení dávnými sedleckými Slovany a na něj navazující osídlení germánské.

Bečov leží v kopcovité krajině. Tato poloha nedávala dávným obyvatelům velkou možnost hospodářského rozvoje a nebyly zde nijak výhodné zemědělské podmínky, které by umožňovaly dobré výnosy.

Také osídlení zde bylo velice řídké a to v té době nedává naději, že by zde stála velká či významná osada. Strategická poloha místa tak naznačuje, že se vždy jednalo spíše o strážní či vojensky zajímavé místo.

V období 10. a 11. století se v českých zemích nacházelo velké množství míst, která nebyla osídlena, obhospodařována. Proto se panovníci snažili o jejich osídlení a tím zvýšení příjmu z hospodaření na dosud pustých prostorech. A mezi jedno z těchto míst patřila oblast zdejšího Bečovska. Dlouho se však jak panovníkům, tak místním pánům nedařilo přilákat sem nové obyvatelstvo. V 11. a 12. století sem nejčastěji přicházeli lidé z oblasti Horních Frank, Saska a Duryňska.

Ve 12. století procházelo regionem Císařského lesa několik obchodních stezek. Na těchto cestách bývala pravidelně rozmístěna mýtná stanoviště, kde se z králova pověření vybíralo od obchodníků mýto za průjezd oblastí. Také v oblasti dnešního Bečova se nacházela již v 11. století křižovatka dvou místních obchodních stezek, což bylo v tehdejší době velice důležité místo. Jedna vedla z Chebu směrem na Plzeň, z ní odbočovala další cesta severním směrem na Žlutice a Prahu. V drtivé většině se pak tato místa pomalu rozrůstala, až zde postupně vznikly malé obce, které se při stoupajícím významu obchodních cest měnily na velká města. Jedno takové mýtné místo v regionu stávalo právě zde. Zdejší mýtné stanoviště vzniklo někdy v průběhu 12. či počátkem 13. století. Velice důležitým faktorem pro jeho založení byla na tomto místě poloha v terénu. Nacházel se zde mělký brod přes řeku Teplou, důležitý pro karavany obchodníků, a vysoký

ostroh² nad ním a strmé stráně okolo vytvářely přirozené prostředí pro jeho obranu. Z uvedených důvodů vzniklo na bečovském návrší obranné místo a kolem něj se pomalu začal vytvářet menší shluk domků, který se postupně rozrůstal. Brzy se tu rozkládala trhová osada.

Usuzuje se, že první osídlení vzniklo okolo středověké tvrze, která původně stávala v místech dnešního náměstí před farním kostelem a farou. Tvrz zřejmě vznikla jako přirozená součást obrany mýtného stanoviště. Ve středověku byla dokonce nalezena listina uvádějící, že mýto zde bylo založeno roku 1214. Toto místo je zde označeno jako Betschaw castrum. Dnes ale panují ohledně listiny pochybnosti a není zcela jasné, zda se jedná o pravý doklad.

Už od počátku se místu říkalo Bečov, tedy jménem daným osadě dávnými Slovany. V průběhu času vznikaly jen odvozeniny od tohoto jména. Můžeme se tak setkat s mnoha způsoby zápisu na nejstarších dochovaných listinách: Betschaw castrum (1214)?, Beczow (1357), Beczaw (1424), Petschau (1481), Betzschawe (1497), Beczawie (1518), dále pak v průběhu 17. a 18. století také jako Beczow, Bezcow, Beczaw, Betschaw, Betzschaw, Pecziow, Petczaw, Petzaw a Petschau. Z vývoje jména je možné vysledovat přeměnu původního slovanského jména postupným přechylováním až k německému Petschau. K záměně P za B došlo díky ozdobnému stylu písma kurent, zvaného „švabach“, který byl v historii k zápisům používán. V něm jsou tato velká písmena od sebe jen velice obtížně odlišitelná, proto si je lidé často pletli a pletou dodnes.³

---

² Ostrožna je terénní útvar jazykovitě protáhlého tvaru, který je z obou bočních stran ohraničený příkrými svahy.

³ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 11 – 12.

1.2 HRAD A ZÁMEK

Nejvýznamnější památkou a zároveň největší zajímavostí Bečova je bezesporu zachovalý středověký hrad. Oproti jiným hradům v Čechách se zachoval ve velmi dobrém stavu a veškeré pozdější přestavby se jej dotkly poměrně málo. Jedná se tedy o velmi mimořádnou stavbu a podle toho je mu v současnosti věnována zasloužená pozornost.

Význam hradu tkví také v tom, že jeho vliv byl určující pro dění ve městě. Po celou dobu své existence s ním byl pevně svázán. Nejstarší písemné záznamy o původu či o vzniku hradu příliš nevyprávějí.

Obr. 1 Hrad Bečov nad Teplou

(kniha – Hrad Bečov – projekt konzervace a prezentace, Antonín Pucherna, 1808)

První spolehlivá zmínka o hradu je z roku 1349, kdy byla Rýzmburky vydána listina, která jednoznačně dokládá existenci hradního sídla. Rod pánů z Oseka, později psaný z Rýzmburka, byl prvním prokazatelným majitelem bečovského panství. V roce 1495 získávají hrad Pluhové z Rabštejna. Díky jejich bohatství pocházejícího z těžby cínu ve Slavkovském lese se výrazně zapsali do stavebního vývoje hradu.

Roku 1624 získávají panství Questenberkové. Za jejich držení byl hrad osazen císařskou posádkou, která se zde udržela až do roku 1648, kdy byla zajata generálem Königsmarkem, který dobyl město i hrad.

Během třicetileté války byl hrad využíván k hospodářským účelům. Questenberkové vystavěli roku 1656 pro zvýšení obranyschopnosti nad hradním příkopem dělovou baštu⁴. Ta byla v 18. století stavebně zakomponována do osmiboké zámecké věže, která se stala součástí barokního zámku, postaveného počátkem 18. století. Roku 1752 umírá Jan Adam Questenberk a celý majetek dědí Dominik Ondřej Kaunitz ml. (synovec druhé ženy J. A. Questenberka).

Roku 1813 zakupuje bečovské panství Friedrich August Beaufort-Spontin. Roku 1838 zakupuje od církve, syn Friedricha Augusta, Alfred Beaufort-Spontin relikviář sv. Maura. V 19. století nechal Alfred opravit bečovské sídlo a zároveň uvažoval o rozsáhlé romantické úpravě středověkého hradu, který měl být podle plánů architekta Zítka propojen s barokním zámkem. Vzhledem k finanční náročnosti byla na základě těchto plánů upravena pouze zámecká kaple sv. Petra.

Ve 40. letech 19. století byly odstřeleny poslední zbytky hradeb a tím zřejmě došlo i k částečnému poškození kaple. Hrad byl v tomto období využíván především jako obilná sýpka.

Díky vnukovi Alfreda, Friedrichu Georgovi a zejména jeho ženě Marii Adelheid Sylva-Tarouca byl v Bečově vybudován rozsáhlý krajinářský park, který byl ve své době nazýván druhými Průhonicemi⁵.

Jelikož Beauforté za druhé světové války aktivně spolupracovali s nacistickým Německem, na základě dekretů prezidenta republiky z 25. října 1945 o konfiskaci nepřátelského majetku, Beauforté panství v Bečově nad Teplou museli opustit.

Po válce zámek sloužil jako škola a z části hradu mělo být muzeum. V roce 1969 získal hrad a zámek plzeňský památkový ústav a postupně se začalo rekonstruovat. V roce 1996 došlo k slavnostnímu zpřístupnění barokního zámku veřejnosti. V části zámku je instalována zámecká expozice a celé první patro je věnováno unikátní prezentaci „nálezu století“ – románskému relikviáři sv. Maura.

V současné době se v prostorách zámku a zámeckých teras každoročně konají různé kulturní akce. Jedná se o speciální prohlídky hradu a zámku, přednášky na různá

---

⁴ Bašta je stavební prvek středověkých hradeb. Přispívá k aktivní obraně hradebních zdí, bývaly v ní umístěny střelny.

⁵ Zámecký park u zámku Průhonice je jeden z nejvýznamnějších zámeckých parků v Česku. Od roku 2010 je národní kulturní památkou.

témata, výstavy, akce pro děti, hudební vystoupení v zahradách zámku a hradní kapli a velice oblíbené jsou svatební obřady⁶.

Obr. 2 Hrad a zámek Bečov nad Teplou

(http://www.kvcard.cz/administrace/foto_slevy/336_10_1324123862_178589_max.jpg)

1.3 RELIKVIÁŘ SVATÉHO MAURA

Relikviář sv. Maura je nejvzácnější bečovskou památkou. Je to předmět tumbového (domečkového) typu dlouhý 138,5 cm, široký 42 cm a vysoký 64,5 cm z první čtvrtiny 13. století. Relikviář sv. Maura byl zhotoven pro ostatky sv. Maura a sv. Jana Křtitele uchovávané v benediktinském opatství ve Florennes v Belgii. Je dokladem románského zlatnictví mimořádné výtvarné i řemeslné kvality.

Na dřevěné dubové jádro byla aplikována bohatá výzdoba ze zlaceného stříbra a zlacené mědi. Uvnitř látkou vyloženého relikviáře byly nalezeny kosterní pozůstatky několika jedinců, textilie různého stáří, zbytky kůže a stopy dalších biologických materiálů.

⁶ Státní hrad a zámek Bečov nad Teplou: Historie hradu a zámku Bečov nad Teplou [online]. [cit. 2016-01-22], <http://www.zamek-becov.cz/historie/>.

Podle archivních dokladů zakoupil velmi silně poškozený relikviář v roce 1838 ve Florennes Alfred de Beaufort a nechal jej na své náklady opravit a po výstavě v Bruselu v roce 1888 převézt na své sídlo v Bečově nad Teplou, kde jej vystavoval v zámecké kapli. Před opuštěním republiky na konci druhé světové války ukryl tajně relikviář do zásypu podlahy hradní kaple, kde byl po složitém pátrání za dramatických okolností v listopadu 1985 nalezen pracovníky tehdejší Federální kriminální ústředny.

Teprve po listopadu 1989 se mohl Památkový úřad v Plzni začít chovat jako vlastník památky a zahájit restaurování, které trvalo dlouhých 11 let. Roku 2002 byly restaurátorské práce ukončeny a relikviář slavnostně převezen na hrad Bečov. Zde je dnes také vystaven a jako druhá nejcennější česká památka důkladně střežen a chráněn.

Roku 2015 město Bečov oslavilo 30 let od vypátrání relikviáře sv. Maura. Nejen hrad a zámek, ale i tento náš národní poklad každoročně přiláká do Bečova nad Teplou mnoho turistů, pro které je připraveno během roku mnoho kulturních akcí.⁷

Obr. 3 Relikviář sv. Maura

(http://i.idnes.cz/12/123/cl6/SLV482ade_100652_2643661.jpg)

⁷ Sborník 600 let Bečova: Vydalo město Bečov nad Teplou za podpory projektu FMP Phare CBC. Sokolov: FORNICA GRAPHICS, s. r. o., 1999, s. 61.

2 HISTORIE HUDEBNÍHO ŽIVOTA V BEČOVĚ NAD TEPLOU

Hlavním bohatstvím bečovského okolí byla ve středověku cínová ruda. Od 16. století nastával však úpadek dolování. Slavkovský les se vylidňoval a zbylí obyvatelé hledali obživu, kde se dalo. S obnovením vlivu církve a s příchodem cizí šlechty, která se právě v té době začíná předhánět v nádheře svých dvorů, se během 17. století množily příležitosti žít se provozováním hudby nebo výrobou hudebních nástrojů. A právě tehdy se začíná s výrobou hudebních nástrojů v Krušných horách.⁸

2.1 POČÁTKY HUDEBNÍ HISTORIE

První organizované provozování hudby v Bečově se objevuje v druhé polovině 17. století, kdy zde bylo založeno hudební bratrstvo – pravděpodobně sdružení pro chrámovou hudbu, podporované funkcionáři zdejšího panství a bohatými měšťany. V této době patřilo bečovské panství rodině hrabat Questenbergů, jejichž rodinným majetkem byly Jaroměřice a Jakubov na Moravě. V jaroměřickém orchestru hráli tehdy i hudebníci z Bečova. Každý rok na podzim přicházela s hrabětem do Bečova i zámecká kapela s kapelníkem Františkem Václavem Míčou z Jaroměřic.

V této době došlo v Bečově k obnovení hudebního spolku, který měl úzký vztah k církvi. Jeho zakladatelem a předsedou byl bečovský farář a tepelský premonstrát Lambert Schusser.

Postupně od roku 1738 do roku 1783 měl spolek 823 členů, kteří měli hmotně podporovat výkonné hudebníky. Mezi horlivé podporovatele patřil i sám majitel panství a členy spolku se stali prominenti panské správy, řada církevních hodnostářů, místní rektor a regenschori⁹ David Stowasser a jeho pomocník Wenzeslaus Wöllner, měštští radní a další významní občané a to nejen z Bečova a okolí, ale i ze vzdálených míst Krušných hor, ze Znojma a z Jaroměřic. Spolek měl název Collegium Musicum. Nešlo však o literátské

---

⁸ ACHLER, Franz. Standt Petschau, das Tepler Land, Heimat der Chorherren und Musiker. 1967. vyd., rukopisný překlad, s. 1.

⁹ Regenschori (ředitel kůru) je funkce vedoucího chrámového sboru. Jeho úkolem je zajišťovat hru na varhany (sám nebo za pomoci někoho jiného), vést sbor a jeho zkoušky, vést archiv sboru a (pokud má být skutečný plnohodnotný nositel této funkce v jejím původním smyslu) též archiv rozšiřovat vlastními skladbami a interpretacemi.

bratrstvo¹⁰ v pravém smyslu slova, ale jednalo se spíše o milovníky hudby, kteří znenáhla složili jakýsi společný fond bez jakýchkoli bratrských závazků.

Účelem tohoto spolku byla hudební a pěvecká výchova, která se šířila z Bečova do celého okolí. Hudebníci pak působili v tehdejších hornických kapelách, které v tomto hornickém kraji byly početné.¹¹

Po vymření rodu Questenbergů se stal majitelem panství Dominik Ondřej, hrabě Kounic a po něm jeho syn Alois, který je v r. 1813 prodal Fridrichu vévodovi Beaufort-Spontinimu. Noví majitelé panství již tak velký zájem o hudbu neměli, ale hudba zde přesto žila dál.

Kolem r. 1806 přišel do Bečova hledat zaměstnání kantor Karl Veith. Ve městě se brzy stal ředitelem školy i kůru. Tento výborný hudebník učil své žáky hromadně hudbě. Jeho žáci odcházeli do lázeňských měst jako hráči do orchestrů, a to hráči školení. Proto pokládáme Karla Veitha za zakladatele výchovy profesionálních hudebníků v Bečově. Jeho žákem byl i vynikající komponista taneční hudby a evropsky proslulý kapelník Josef Labitzky, který v Bečově prožil své mládí.

Kromě Veithových žáků byla v Bečově řada hudebníků amatérů, kteří se scházeli a provozovali komorní hudbu. V roce 1862 vznikl ve městě pěvecký sbor, sdružující přátele hudby a zpěvu.

V roce 1868 sdružil učitel Alois Koppmann žáky, kteří se učili hudbě, i dospělejší mládež a vytvořil orchestr, který měl asi 50 členů. Orchestr byl podporován staršími hudebníky a hrál i před majitelem panství vévodou Beaufortem.

Už před založením hudební školy byl tedy Bečov „hudebním městem“ s velkou tradicí a velkým počtem hudebníků. Ti pak našli práci v lázeňských a divadelních orchestrech u nás i v Německu nebo v německých dvorních kapelách.¹²

---

¹⁰ Literátské bratrstvo - mužské (katolické i nekatolické) sdružení kostelních zpěváků.

¹¹ Hudební minulost a současnost Karlovarského kraje: Hudební tradice v Bečově nad Teplou. 1. vydání. Karlovy Vary: Garmond s. r. o., 2004, s. 74.

¹² FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 167 – 168.

2.2 HUDEBNÍ ŠKOLA V BEČOVĚ NAD TEPLOU

Veškerý další hudební život v minulosti se pak v Bečově nad Teplou odvíjel v souvislosti s existencí a rozvojem zdejší hudební školy. O kvalitě a pozdějším věhlasu bečovské hudební školy svědčí úzká spolupráce s pražskou konzervatoří, která pomáhala v počátcích doplňovat učitelský sbor odbornými učiteli a naopak absolventi této školy odcházeli jako pedagogové na pražskou konzervatoř.¹³

2.2.1 ZALOŽENÍ HUDEBNÍ ŠKOLY

Když v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století nastal v Rakousku rozvoj kapitalismu, umožňovalo to i rozkvět kultury. Rozvoj lázní a konkurence hudebníků, kteří přicházeli z ciziny, i z vnitrozemí vyžadovaly, aby hráči lázeňských orchestrů byli na svou práci skutečně odborně připraveni. Jednalo se opět o to, aby se obyvatelé chudého Bečovska užívali doma a nebyli z lázeňských orchestrů vytlačováni cizími hudebníky.

Počátkem osmdesátých let 19. století začali někteří bečovští občané usilovat o založení městské hudební školy. Jedněmi z iniciátorů byli poslanec říšské rady dr. Stöhr, bečovský rodák, a soudce Ernst Veith, syn hudebního skladatele V. J. Veitha. Z historických pramenů lze odvodit, že mezi hlavní iniciátory patřil i profesor pražské konzervatoře Josef Lugert. Lugert dobře znal poměry na Bečovsku s jeho zásobou hudebníků, kteří často nenacházeli nikde uplatnění. Šlo mu o rozvíjení hudebního života ve zdejších kraji. Bylo zapotřebí je jen hmotně a organizačně podporovat. Se starostou Stöhrem sháněli peníze. Lugert též vypracoval vyučovací plány, napsal metodické návody a učebnice, nakupoval nástroje a dodával škole i notový materiál. Snažil se pozvednout ji na úroveň konzervatoře. K zásadnímu rozhodnutí došlo dne 18. dubna 1882, na zasedání bečovské městské rady, ale úspěch se dostavil teprve za čtyři roky.^{14 15}

---

¹³ Sborník 600 let Bečova: Vydalo město Bečov nad Teplou za podpory projektu FMP Phare CBC. Sokolov: FORNICA GRAPHICS, s. r. o., 1999, s. 48.

¹⁴ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 168 – 169.

¹⁵ ACHLER, Franz. Standt Petschau, das Tepler Land, Heimat der Chorherren und Musiker. 1967. vyd., rukopisný překlad, s. 5 – 6.

2.2.2 POČÁTKY HUDEBNÍ ŠKOLY

Po několikaletých přípravách byla 15. března 1887 hudební škola otevřena. Říšská rada povolila subvenci¹⁶ 500 zlatých, vláda pak ještě 300 zlatých.

Prvním ředitelem školy byl absolvent houslového oddělení pražské konservatoře Karel Petschke. V počátcích bylo přijato jen 33 žáků, protože na větší počet nestačily finance. První studenti byli vybráni z 93 uchazečů, kteří se do školy hlásili. Jednalo se o 19 žáků z Bečova, 13 z nejbližšího okolí a 1 byl cizinec. V prvním období bylo vyučování bezplatné. Samotný Karel Petschke vyučoval hře na housle, violoncello a kontrabas. K těmto základním nástrojům se postupně přidávaly další. Od 1. října 1887 přibyla většina dřevěných dechových nástrojů, jejichž učitelem se stal Josef Eckel, sólista na flétnu v Karlovarském lázeňském orchestru.¹⁷

První veřejné vystoupení žáků školy se uskutečnilo již 1. prosince 1887 a sklidilo bouřlivý ohlas.

V následujícím školním roce se začalo s výukou hudební teorie a harmonie a od prosince 1888 také hře na žesťové dechové nástroje. Učitelem se stal Hugo Steidl z Horního Slavkova, pozounista, žák pražské konzervatoře a pozdější ředitel školy.

V těchto letech se množí veřejná vystoupení školy: např. 21. dubna 1889 byla v kostele provedena Reissigerova mše, jako úvod k pozdější neustálé spolupráci školy a kostela. Zajímavé je, že toto vystoupení neřídil ředitel školy, jak bylo později obvyklé, ale pozounista Steidl. Je možné, že už tehdy se projevovaly rozpory, které později vedly k odchodu Petschkeho z Bečova.

Škola procházela hned v prvních letech po svém založení krizí. Hlavním problémem, byla skutečnost, že Karel Petschke nebyl německé národnosti. Zdejší Němci se cítili poníženi tím, že na „jejich“ škole je ředitelem právě Čech. Škola přitom měla být původně německou konzervatoří. Josef Eckel se v roce 1890 vrátil do Karlovarského lázeňského orchestru a krátce po něm odešel i Karel Petschke.

Po odchodu Petschkeho ze školy si Josef Lugert vymínil pro následný konkurz na nového ředitele podmínku, že se jím může stát pouze člověk německé národnosti, ale

¹⁶ Subvence (z lat. sub-venire, přijít na pomoc) znamená systematickou hmotnou podporu nebo výpomoc z veřejných prostředků.

¹⁷ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 169 – 171.

přítom současně požádal městskou radu o to, aby tato podmínka byla držena v tajnosti a nebyla uváděna jako jeho osobní návrh. Věděl, že by tím ztratil přízeň pražské konzervatoře.

Toto vše vypovídá o složitosti doby. Odráželo se to také na repertoáru hudebních děl nacvičovaných žáky pro veřejná vystoupení. Program se sestával hlavně ze skladeb Richarda Wágnera a dalších německých skladatelů. Hudba skladatelů jiných národností, zejména slovanských, byla důsledně opomíjena. U žáků tak už tenkrát měl být vypěstován dojem, že největšími světovými skladateli jsou právě Němci.

Na místo ředitele školy po Karlu Petschkem nastoupil Hugo Steidl. Vyučovacím jazykem se stala němčina.^{18 19}

2.2.3 ROZVOJ HUDEBNÍ ŠKOLY DO I. SVĚTOVÉ VÁLKY

V průběhu roku 1896 již získala škola takovou oblibu a známost, že se sem hlásili žáci nejen z Bečova a okolí, ale také z celého Rakouska-Uherska. V následujícím období škola rychle rostla, vznikly zde mimo jiné komorní soubory a žákovský symfonický orchestr. Ten se uplatnil jak v Bečově, tak i v širokém okolí. Škola měla již 6 učitelů a tento počet stoupl do začátku první světové války až na 10. Samozřejmě s rostoucím věhlasem školy rostly také požadavky na její vybavení a rozsah vyučování.

V době založení roku 1887 zde studovalo hudbu 33 žáků, v roce 1910 již 180 žáků. Před nástupem na zdejší školu se museli podrobit přísné přijímací zkoušce a vybráni byli skutečně jen ti nejnadanější. Vysoký standart školy žákům následně zajišťoval dobré podmínky pro přijetí do všech orchestrů v okolí.

Škola však nikdy nedosáhla takového stupně, aby byla zestátněna. Vždy zůstala jen školou městskou, která byla státem pouze dotována. To bylo také příčinou velkých problémů hlavně těsně před první světovou válkou, protože finanční zabezpečení v té době již nestačilo pokrývat celkové náklady.

---

¹⁸ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 128 – 131.

¹⁹ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 169 – 171.

Kvůli nedostatku financí byla škola nucena zavést školné. V roce 1906 to bylo 10 korun, v roce 1912 již 20 korun. Od roku 1915 se platilo i za používání některých hudebních nástrojů. Finance stále nestačily, a tak škola byla odkázána na dary dalších osob. Mezi mecenáše školy patřil tepelský klášter, vévoda Jindřich Beaufort-Spontin, tehdejší starosta Vilém Billino, velkopřemyslník Sobischek a další.

Dalším významným krokem bylo založení městského spolku na podporu školy – Spolek pro udržování hudební školy, který finančně přispíval na její provoz.

V roce 1901 navštívil školu i světící biskup pražské arcidiecése Frind, v roce 1905 arcibiskup Leo Skrbenský. Podobné návštěvy znamenaly obvykle jistou finanční podporu a zároveň utužovaly spojení školy s církví.

Jelikož škola byla podporována i německými nacionalistickými spolky, obvykle účinkovala vždy na požádání na jejich zábavách. Repertoár veřejných vystoupení se sestával především z hudby německé, a to hlavně z děl vídeňských klasiků a skladatelů 19. století. Nejčastěji byla hrána díla Richarda Wagnera v různých úpravách.

Škola byla původně založena proto, aby byla podporována hudebnost a umožněna obživa obyvatelstvu chudého Bečovska. Později se však stala hudební školou českých Němců. V této době došlo též k tomu, že město Bečov začalo zčásti žít právě z hudební školy. Mnozí obyvatelé města se začali živit tím, že pronajímali žákům byty a vařili pro ně. Asi 1/8 z 2000 obyvatel Bečova byla částečně hmotně závislá na přílivu cizích žáků do školy. Jelikož životní náklady v Bečově byly stále nižší než v Praze, bylo to také jedna z příčin, proč byla škola tak vyhledávána. Zvláště pro žáky z nižších sociálních vrstev, kteří právě do Bečova přicházeli, to byla velká výhoda. Někteří chudí žáci dostávali ve městě zdarma obědy, a to jednak u soukromníků, jednak na zámku.

V roce 1900 bylo zahájeno vyučování v nové budově, která byla postavena na náklady obce a měla sloužit výhradně hudební škole. Budova měla 10 místností pro výuku, koncertní sál a zkušebnu pro orchestr. Počet žáků se stále zvyšoval a začátkem století dosahoval čísla 186. Tehdy se také počítalo s tím, že se škola stane školou vysokou. Ve školním roce 1912/1913 měla už 9 klavírů a bylo otevřeno varhanické oddělení.

Až do první světové války prožívá škola stále období rozmachu. Svědčí o tom i počet absolventů. Zatímco prvních absolventů v roce 1893 bylo 12, v roce 1895 jen 5, v roce 1903 již 15, dosahuje jejich počet v letech 1910–1914 čísel: 14, 27, 27, 22 a 14. Přesto se značná část žáků, kteří nastoupili do 1. ročníku, do 6. ročníku nedostala. Hlavní

příčinou odchodu byly důvody finanční. Nedostudovaní odcházeli většinou do malých lázeňských orchestrů, do kaváren apod., kde na ně nebyly kladeny tak vysoké technické nároky.

Předválečná léta byla vrcholným obdobím školy. Takového rozvoje a významu nikdy předtím ani potom nedosáhla.^{20 21}

2.2.4 HUDEBNÍ ŠKOLA BĚHEM I. A II. SVĚTOVÉ VÁLKY

První světová válka znamenala počátek krize nejen hudební školy, ale také většiny veřejného hudebního života v Bečově nad Teplou. Skutečný úpadek ovšem znamenala až první poválečná léta. Po vzniku ČSR bylo jasné, že český stát nebude školu podporovat a objevily se také obavy, zda její činnost nebude ukončena. Hrabě Beaufort a tepelský klášter byli sice bohatí příznivci školy, ale trvale školu podporovat nemohli.

V roce 1917 se stal ředitelem Josef Metzner, jeden z jejích prvních absolventů. Protože škola měla stále velké finanční problémy, byl z popudu ředitele Metznera vytvořen „Zemský německý spolek pro udržování hudební školy v Bečově“, který měl zajišťovat finanční podporu. Roku 1921 bylo zvýšené školné na 200–300 Kč.

Škola sice měla být udržena pro „Němce“, ale v těchto chaotických poválečných poměrech nebylo jasné, jak se vše dále vyvine. Neutěšené poměry se projevily nakonec v tom, že dosavadní ředitel Metzner roku 1922 odešel a novým ředitelem školy byl jmenován dosavadní učitel Franz Rattai.

Škola je stále finančně odkázána na podpory spolku, města, samosprávy a soukromníků. Stále se objevovaly pověsti o jejím uzavření. Z tohoto důvodu škola o prázdninách začala pořádat koncerty v Mariánských Lázních, ale finanční efekt nebyl žádný.

Roku 1929 se ředitelem školy stal Josef Nürnberger, který na této škole také absolvoval. Za jeho vedení škola pokračovala ve své dlouholeté tradici. S jeho příchodem začal hrabě Beaufort opět školu finančně podporovat. V této době škola pořádala velké

---

²⁰ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 131 – 132.

²¹ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 172 – 175.

koncerty v hotelu Centrál v Bečově a v programech se také opět v hojnějším počtu objevuje církevní hudba.

V předválečných letech zesílila opět spolupráce školy se „Svazem Němců“. V říjnu 1938 školu navštívil říšský ministr pro vědu, výchovu a vzdělání dr. Rust a objevila se rovněž delegace v čele s krajským vedoucím a senátorem Lubomírem Franckem. Této delegaci i ministrowi byly předloženy žádosti o zestátnění školy a zlepšení finanční situace. Škola skutečně dostala jakousi finanční podporu, ale zestátněna nebyla.

Počet žáků během války značně kolísal, na konci školního roku 1940/41 jich bylo 64. Ve školním roce 1944/45 již měla škola 206 žáků z Bečova a okolí. Byl to největší počet od vzniku školy. Počet absolventů ovšem postupně klesal, protože byly povolány starší ročníky na vojnu. Jelikož se náklady na vydržování žáka v Bečově během války zvyšovaly, žáci dostávali od nacistické strany a úřadů různé naturální dary a byla jim poskytována stipendia. Pravidelně pracovali na žních.

V zimě 1944/45 byla budova hudební školy, tak i budova literární školy²² obsazena uprchlíky z Východu, takže 3. března 1945 muselo být vyučování na hudební škole dočasně pozastaveno.^{23 24}

2.2.5 HUDEBNÍ ŠKOLA PO II. SVĚTOVÉ VÁLCE

Škola se přes velké problémy udržela i po celou dobu druhé světové války. Po odsunu původních obyvatel po roce 1945 byl provoz na krátké období přerušen. S příchodem nových osídlenců však výuka opět pozvolna začínala. Hudební škola v Bečově byla změněna na Městskou hudební školu. To mělo za následek, že již do školy nepřicházela mládež od jedenácti let, aby se učila hudbě, která se stane jejím povoláním, ale přicházely děti od sedmi let, aby se učily poznávat a milovat hudbu.

Tehdejší zmatená doba ovšem hudební pedagogice příliš nepřála. Byl nedostatek kvalitních profesorů, chybělo základní vybavení a hlavně finance na další činnosti školy. Vlastní budova hudební školy byla v letech 1948–1951 využívána jako součást místní

²² Literární škola – škola týkající se všeobecného vzdělání.

²³ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 175 – 180.

²⁴ ACHLER, Franz. Standt Petschau, das Tepler Land, Heimat der Chorherren und Musiker. 1967. vyd., rukopisný překlad, s. 19 – 30.

národní školy. V prvních poválečných letech se také ztratilo poměrně mnoho věcí z archivu školy. Je pravděpodobné, že z neznalosti byl zničen celý písemný archiv hudební školy.

Nemůžeme se divit, že se v jejím vedení během krátké doby vystříдалo několik ředitelů. Byli to například Rudolf Pospíšil, Štěpán Hejda, Marie Hronová, Jiří Brož, Karel Zbudovský, či Alois Kutzendorfer. Někteří z těchto ředitelů zde vydrželi jen velice krátce. Důvodem byly velké problémy spojené s provozem školy. Zpočátku se zde vyučovalo pouze hře na klavír, později k tomu přibyla hra na housle. Do své někdejší slávy měla škola a veškerý hudební život v Bečově velmi daleko.²⁵

2.2.6 STUDIUM NA BEČOVSKÉ HUDEBNÍ ŠKOLE

Studium na bečovské hudební škole bylo šestileté. Do prvního ročníku byli přijímáni žáci nejméně desetiletí, a to pro všechny nástrojové obory. Ve dvacátých letech byla zvýšena věková hranice žáků na 11 roků. K šestiletému studiu byla už v roce 1897/98 zavedena docházka do přípravné třídy, takže studium bylo vlastně sedmileté. Každý z uchazečů musel složit přijímací zkoušku. Dnes ovšem nevíme, jaké byly u zkoušky požadavky. Každý uchazeč musel prokázat hudební nadání a také všeobecné vzdělání, čímž je pravděpodobně myšleno, že musel před přijetím do hudební školy navštěvovat školu literní.

Každý žák si nástroj volil sám. K hlavnímu nástroji si pak žák musel zvolit (nebo mu byl někdy i přidělen) vedlejší nástroj. V mnoha případech to byly dokonce nástroje dva. Přidělování vedlejších nástrojů bylo ovlivněno i fyzickou vyspělostí žáka a také se přihlíželo k potřebám školy, neboť škola potřebovala mít k dispozici hráče na všechny hudební nástroje symfonického orchestru.

V přípravné třídě se učili všichni žáci povinně hře na klavír a všeobecné hudební nauce. Hra na klavír pak zůstávala povinná pro všechny žáky po celou dobu studia. Počínaje přípravnou třídou se začal učit také každý žák zpěvu. Byla to pravděpodobně intonace, která se během školní docházky změnila ve sborový zpěv. V hodinách sborového zpěvu se žáci seznamovali s vrcholnými vokálními díly hlavně německých mistrů.

²⁵ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 133 – 134.

Nacvičovaná díla se předváděla na koncertech školy. V těchto hodinách se současně také nacvičovaly i sbory chrámové, které pak byly předváděny na bohoslužbách v místním kostele a jichž se museli zúčastňovat všichni žáci školy bez rozdílu náboženského vyznání.

Nástroji hlavnímu (volitelnému) byla věnována nejdelší vyučovací doba – dvě hodiny individuální výuky týdně. Vedlejším nástrojům se věnovala poloviční doba, tj. jedna hodina týdně každému vedlejšímu nástroji a také klavíru.

Na rozdíl od konzervatoře se na bečovské hudební škole nevyučovalo žádným literárním předmětům ani náboženství. První tři třídy s přípravkou měly vyučování pouze odpoledne, aby žáci podléhající školní docházce mohli navštěvovat literární školu. Počínaje 4. třídou navštěvoval žák jen školu hudební. Látky stále přibývalo a bylo nutné tedy zavést i dopolední vyučování. Chtěl-li někdo vstoupit přímo do vyšší třídy a odpovídal této třídě věkem, musel opět úspěšně splnit přijímací zkoušky.

V době největšího rozkvětu školy, od školního roku 1905/06 byla do výuky zařazena i hudební pedagogika. Zavedení nového předmětu souviselo s tím, že velký počet absolventů se věnoval výuce hudby.

Kromě vyučování museli všichni žáci navštěvovat hru v orchestru. Škola měla dva orchestrální soubory: jeden orchestr symfonický, druhý úplný dechový s fagoty a hoboji. Při různých oslavách (i o prázdninách) účinkoval hlavně soubor dechový. Symfonický orchestr pořádal pravidelně několik koncertů v každém školním roce. Při vystoupeních symfonického orchestru školy byla kritikou vždy chválena hlavně dechová skupina orchestru, ale skupině smyčců byly činěny výtky. Bylo to pochopitelné, souhra v dechovém souboru byla snazší než v symfonickém orchestru. K tomu je nutno uvážit, že skupina smyčců byla početně dost slabá, a tak se stávalo, že v ní museli účinkovat i žáci nižších ročníků a tedy horších kvalit. Což pravděpodobně mělo na celkový výkon velký vliv. Kromě orchestrálních cvičení se konala také cvičení komorní hry. Byla zařazena v rozvrhu a konala se pravidelně dvě hodiny týdně, stejně jako cvičení orchestrální.

Na jaře roku 1913 bylo při bečovské škole otevřeno varhanické oddělení. Na varhany jako vedlejší nástroj se učilo již od založení školy, ale od uvedeného roku bylo možno studovat hru na varhany jako samostatný obor. Škola zakoupila pro svou potřebu varhany a pro výuku byl přijat nový učitel. Od dalšího školního roku byl proto změněn název školy na Hudební a varhanická škola v Bečově.

K dirigování své žáky škola nevedla. Koncerty orchestru dirigoval vždy ředitel školy. Na konci každého školního roku se konaly veřejné zkoušky, a to jak z předmětů praktických, tak i teoretických. Žáci nejvyšších ročníků pořádali pravidelně každý rok absolventský koncert.

Absolventi hudební školy nacházeli své uplatnění v orchestrech. Nejbližší měli tito absolventi do lázeňských orchestrů. Lázně byly pravděpodobně také příčinou toho, že žáci někdy odcházeli ze školy, aniž by ji ukončili, hlavně v jarních měsících, tj. v době, kdy se připravovaly orchestry na novou sezónu. Nebyly to ovšem jenom lázeňské orchestry, kam odcházeli žáci a absolventi bečovské hudební školy, byly to rovněž v hojné míře orchestry vojenské. Hlavně před první světovou válkou, kdy byla škola ve svém největším rozkvětu. Vždy na konci školního roku přicházeli do Bečova vojenští kapelníci, kteří dělali nábor do svých orchestrů. O jejich spokojenosti svědčí pochvala v pamětní knize školy. Bečovské žáky bychom našli i v orchestrech divadelních, jako ředitele kůru a učitele hudby v malých i větších městech.

Je nutné se zmínit i o práci učitelů školy, která byla záslužná a obdivuhodná. Všichni učitelé měli vysoké úvazky ve hře na nástroje a kromě toho museli vyučovat i hudebně teoretickým předmětům. Valná většina učitelů, kteří na škole po celou dobu jejího trvání působili, byli odchovanci této školy. To, že na škole působili hlavně její absolventi, nemůžeme ovšem chápat jako klad školy, spíše se to připočítává k jejím nedostatkům. Tím, že na školu nepřišel nikdo z jiného vysokého hudebního učiliště, nutně vedlo ke stereotypu v práci. Každý učitel učil tak, jaké metody používali při jeho studiu jeho učitelé. Tímto nechceme práci těchto učitelů snižovat, ale vezmeme-li v úvahu jejich úvazek, který byl za první republiky u ředitele 35 hodin a u ostatních učitelů 31 až 33 hodin týdně, uznáváme, že na další teoretický růst nebylo vůbec pomyšlení. Učitelé školy spíše udržovali svou techniku ve hře na nástroje. Často koncertně vystupovali buď sólově, nebo jako komorní hráči. Svoji učitelskou práci však všichni dělali určitě s velkou láskou.²⁶

27

---

²⁶ FIALA, Jaroslav. Západočeská vlastivěda - Hudba: Hudební škola v Bečově nad Teplou. Plzeň: Tiskárny Vimperk, spol. s. r. o., 1995, s. 68.

²⁷ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 181 – 183.

2.2.7 HUDEBNÍ ŽIVOT V LETECH 1887–1945

Bečovská hudební škola konala záslužnou práci i pořádáním koncertů. A to jak orchestru školy, tak komorních souborů. O koncertní činnosti školy nás výborně informují tištěné programy, které jsou zachovány v pamětních knihách školy.

Z kronik města Bečova můžeme zjistit, že se v Bečově pěstovala vážná hudba již před otevřením hudební školy. Jediným dokladem je tištěný program z roku 1881, tedy šest let před otevřením hudební školy. Na něm se dočteme, že se koncert konal v budově obecné školy a že byly hrány např. skladby Carla Maria von Webera, Ludwiga van Beethovena, Josepha Haydna, Wolfganga Amadea Mozarta aj. Je zcela možné, že již v té době existoval v Bečově malý symfonický orchestr, ve kterém účinkovali bečovští občané (členové lázeňských orchestrů z Mariánských Lázní a Karlových Varů). Takových koncertů jistě bylo uspořádáno v Bečově mnohem více, ale bohužel se nedochovaly žádné písemné dokumenty, které by nám tuto domněnku potvrdily.

Byl-li hudební život v Bečově dost pestrý již před otevřením školy, je samozřejmé, že po jejím otevření ještě vzrůstal. Záslužnou práci v bečovském hudebním životě konal i bečovský pěvecký sbor, který později se školním orchestrem mnohokrát účinkoval. Název tohoto pěveckého sboru kronika neuvádí.

První veřejná produkce žáků hudební školy se konala již 8. prosince 1887, tedy devět měsíců po otevření školy. Na tomto koncertě vystoupil pouze orchestr smyčcový.

Další zachovaný program je z 24. června 1890. Na tomto koncertě již účinkoval celý symfonický orchestr. Tento koncert se konal v Mariánských Lázních. První polovina programu byla složena z děl mistrů vážné hudby a druhá polovina patřila hudbě populární. Je velmi pravděpodobné, že před zájezdem do Mariánských Lázní byl koncert proveden i v Bečově, ale program buď nebyl tištěn, nebo se nedochoval.

Bečovská škola vedla žáky nejen k souhře orchestrální, ale i ke hře komorní. Veřejných komorních vystoupení se mohli zúčastňovat jen ti nejnávštěvnější žáci. Byla hrána především klasická německá hudba.

Klavírní literatuře nebyla věnována taková pozornost jako skladbám pro ostatní nástroje. Vyučování na škole bylo zaměřeno spíše k výchově dorostu pro orchestry a nikoli k výchově virtuosů na jednotlivé nástroje. Ale přesto byly hrány některé klavírní koncerty

a skladby těchto autorů: Wolfganga Amadea Mozarta, Fryderyka Chopina, Fidelia Fritze Finkeho (jenž byl v této době inspektorem školy).

Zajímavý byl poměr školy k hudbě českých skladatelů. Nejdříve na programy školy proniklo jméno Antonína Dvořáka, později Bedřicha Smetany. Podobný poměr měla škola i k hudbě ruských skladatelů. Nejčastěji se hrála díla Petra Iljiče Čajkovského a méně Antona Grigorijeviče Rubinsteinova.

Po celou dobu svého trvání si škola všímala jednotlivých výročí německých skladatelů a pravidelně pořádala při těchto příležitostech velké slavnostní koncerty. Mezi takovými koncerty oslavnými či vzpomínkovými najdeme jediný koncert věnovaný české hudbě a to vzpomínce 50. letého výročí úmrtí Bedřicha Smetany. Na tomto koncertě byla zahrána předehra k opeře Libuše a symfonická báseň Z českých luhů a hájů. Druhou část koncertu vyplnila hudba Ference Liszta. Kromě Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany pro Bečov žádní čeští skladatelé neexistovali.

Při oslavách 50. letého výročí trvání školy v roce 1937 účinkoval školní orchestr také v Praze, kde pořádal samostatný veřejný koncert v Československém rozhlasu v německém vysílání.

Škola věnovala velkou pozornost skladbám sudetoněmeckých skladatelů. Jedním z nejhranějších byl Alfred Domanský, jehož skladby škola velmi často provozovala hlavně v době první republiky. Ani skladatelské dílo profesora Josefa Lugerta v Bečově neopomíjeli. Je docela možné, že své skladby slyšel Lugert pouze v provedení bečovských. Škola se mu tímto způsobem chtěla odvděčit za jeho nezištnou pomoc materiální i morální.

Mezi nejoblíbenější autory, jejichž skladby byly hrány, patří bezesporu i tito skladatelé: Richard Wagner, Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven, Richard Strauss. Svými koncerty vykonala škola velký kus práce pro propagaci hudby. Mnoho mládeže přímo z Bečova školu navštěvovalo, aniž by se později chtělo věnovat výlučně hudbě, ale proto, že pěstování hudby mělo v Bečově dlouholetou tradici. Bečovští obyvatelé měli více příležitostí k hudebnímu vyžití či návštěvě koncertů, než obyvatelé některých velkých měst.^{28 29}

²⁸ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 183 – 186.

²⁹ ACHLER, Franz. Standt Petschau, das Tepler Land, Heimat der Chorherren und Musiker. 1967. vyd., rukopisný překlad, s. 38 – 42.

3 HUDEBNÍ ŽIVOT V SOUČASNOSTI

Současnost v hudebním životě města jsme pojali od konce 2. světové války, kdy v Bečově nad Teplou došlo vzhledem k historickým událostem k velkým demografickým změnám. Původní německé obyvatelstvo bylo na základě Benešových dekretů odsunuto a Bečov je postupně osídlován českými obyvateli. Podkapitoly jsou vytvořeny s ohledem na jednotlivá období podle kronik města Bečova nad Teplou, kde je vidět, jak kulturní život v tomto městě probíhal.

3.1 1946–1959

První velkou kulturní událostí po skončení druhé světové války, podle kroniky města Bečova nad Teplou, byla oslava prvního výročí Pražského povstání v květnu 1946. Bečov byl po dlouhé době opět vyzdoben. Městem procházel průvod s hudebním doprovodem a večer se konala lidová veselice. Zda na oslavách účinkoval dechový soubor hudební školy, kronika neuvádí. Život města se pomalu vracel do normálu, a proto se bečovští občané začali zajímat o kulturní vyžití. Počínaje rokem 1947 začal ve městě fungovat společenský život naplněný tanečními zábavami, průvody, koncerty, divadelními představeními aj. Vystupovali zde nejčastěji žáci místní národní a měšťanské školy, žáci městské hudební školy, místní ochotnický spolek a ostatní bečovské společenské organizace a kluby.

3.1.1 OCHOTNICKÝ SPOLEK PETR BEZRUČ

V letech 1950–1958 v Bečově působil ochotnický spolek „Petr Bezruč“. Počet členů dle kroniky není znám. Režiséry tohoto spolku byly Rudolf Chlumecký a Jan Rež. Tento ochotnický spolek nacvičoval pro veřejnost různé činoherní hry i se zpěvem, které byly hrány buď v sokolovně či kulturním domě Centrál. Mezi tyto divadelní hry patří například: Polibek královský, Setkání s Evou, Ženitba, Sněhurka a sedm mužíčků aj.³⁰

---

³⁰ http://www.portafontium.eu/iipimage/30360239/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1947-1959_0010, Kronika obce Bečov nad Teplou 1947–1959.

3.1.2 MĚSTSKÁ HUDEBNÍ ŠKOLA

Velmi záslužnou práci na pořádání veřejných koncertů a vystoupení měla nejen v minulosti, ale i v této době bečovská Městská hudební škola. Ta se i přes velké problémy udržela po celou dobu druhé světové války, i když bylo její fungování po odsunu původních obyvatel na krátké období přerušeno. S příchodem nových osídlenců se s výukou opět pozvolna začalo. Vlastní budova hudební školy byla v letech 1948–1951 využívána jako součást místní národní školy. Ve vedení hudební školy se během krátké doby vystříдалo několik ředitelů. Byli to například Rudolf Pospíšil, Štěpán Hejda, Marie Hronová, Jiří Brož, Karel Zbudovský, či Alois Kutzendorfer. Někteří zde vydrželi jen velmi krátce, než je velké problémy spojené s provozem školy přiměly odejít. Zlom nastal až v roce 1951, kdy byl ředitelem školy zvolen Adolf Opl, který velmi přispěl k obnově slávy zdejší hudební školy.³¹ Byl obnoven dechový soubor, který se zúčastnil všech veřejných slavností. Hudební škola pořádala představení, žákovské koncerty a vystupovala na různých oslavách. Dále se zúčastnila mnoho soutěží STM³², na kterých získala čestná místa. Mezi největší úspěchy dechového souboru v tomto období patří 1. cena v ústředním kole soutěže „Setkání na Dunaji“ v roce 1958, které se konalo v Bratislavě.³³

3.1.3 ZK ROH ELEKTRO-BEČOV

Roku 1950 byla založena místní skupina lidových hudebníků, která se nazývala ZK ROH Elektro-Bečov.³⁴ Tento výrobní závod patřil a stále ještě patří mezi významné české výrobce elektrotechnického spojovacího materiálu. Hudební skupina se skládala z 25 členů hrajících pod vedením učitele hudební školy Adolfa Opla. Jeho zástupcem byl učitel Karel Bálek (autor známé Bečovské polky). Již v roce 1951 se soubor zúčastnil okresní soutěže dechových hudeb v Karlových Varech, kde se umístil na 2. místě a v krajské soutěži na 4. místě. Tento soubor společně s dechovým orchestrem městské hudební školy účinkoval na většině zábav a kulturních vystoupení, které se konaly v místní sokolovně, v sále hudební školy a kulturním domě Centrál.

³¹ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 133.

³² STM – soutěž tvořivosti mládeže

³³ http://www.portafontium.eu/iipimage/30360239/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1947-1959_0010, Kronika obce Bečov nad Teplou 1947–1959.

³⁴ Závodní klub revolučního odborového hnutí Elektro-Bečov.

ZK ROH Elektro-Bečov, byl velkým kulturním přínosem nejen pro Bečov, ale i pro široké okolí. Od roku 1952 do tohoto klubu patřil nejen dechový soubor, ale i různé kroužky (techniků, zlepšovatelů) a také hudební kroužek. Měl 20 členů a pravidelně cvičil s dramatickým kroužkem. Tento hudební kroužek účinkoval při kulturních akcích pořádaných osvětovou besedou nejen v Bečově, ale zajížděl do okolních obcí Chodov, Krásné Údolí, Krásno, Krásný Jez, Mnichov u Mariánských Lázní, Otročín a Útvina. Od roku 1958 dalším kroužkem byl dramatický kroužek, který měl svůj základ v bývalém ochotnickém spolku „Petr Bezruč“. Kroužek studoval různé hry i se zpěvy a vystupoval opět nejen v Bečově, ale také v okolních obcích. Do ZK ROH Elektro-Bečov také patřil i kroužek loutkářský, který zřídil v bývalé malé tělocvičně loutkovou scénu. Krátkou dobu pracoval i kroužek taneční.

3.1.4 PĚVECKÝ KROUŽEK ZŠ³⁵

Další záslužnou práci na pořádání veřejných vystoupení měl pěvecký kroužek pod vedením učitele zdejší základní školy Miroslava Vaníka. Počet členů a rok založení kronika neuvádí. Žáci tohoto kroužku vystupovali na různých školních či mimoškolních akcích, při různých oslavách aj. Tento kroužek se také zúčastnil Soutěží tvořivosti mládeže v okresních a krajských kolech, kde získával dle kroniky čestná místa.

3.1.5 KULTURNÍ AKCE

Během let 1946–1959 se v Bečově konalo mnoho oslav, svátků, zábav, koncertů, které se většinou každoročně opakovaly. Vystupujícími a pořadateli těchto kulturních akcí byly většinou místní spolky a kluby spolu s hudební a místní školou.

Opakující se kulturní akce:

Leden – Zahájení určitého roku pětiletky

– Vstup do nového roku (kdy místní dechová hudba a rozhlas doprovázel pracující do zaměstnání)

– Vystoupení k oslavě V. I. Lenina

Únor – Dětský karneval a Karneval pro dospělé

– Vystoupení k oslavě výročí únorových událostí

³⁵ ZŠ – Základní škola

- Březen – Vystoupení k oslavě Julia Fučíka v Městské hudební škole v Bečově nad Teplou
- Veřejné besídky v sále Městské hudební školy v Bečově nad Teplou
  - Mezinárodní den žen
- Květen – Oslavy 1. máje. Každý rok bývaly oslavy v jiném městě. Někdy se konaly v Bečově, někdy v Toužimi, v Karlových Varech či Horním Slavkově.
- Oslava ukončení 2. světové války
  - Sokolská akademie
- Červen – Mezinárodní den dětí
- Závěrečné žákovské akademie pořádané jak místní školou, tak hudební školou.
- Červenec – Vystoupení ke Dni československo-sovětského přátelství
- Říjen – Vystoupení ke Dni Československé armády
- Listopad – Oslava Velké říjnové socialistické revoluce. Položení věnců na hroby obětí pochodu smrti, lampionový průvod, koncert v hudební škole.
- Veřejné besídky v sále Městské hudební školy v Bečově nad Teplou
- Prosinec – Oslava narození J. V. Stalina
- Vánoční besídky v Městské hudební škole v Bečově nad Teplou
  - Vánoční besídky Děda Mráze s nadílkou v místním kině
  - Rozsvícení vánočního Stromu republiky

Mezi další kulturní akce v tomto období můžeme zařadit koncert Karlovarského symfonického orchestru, vystoupení Krajského oblastního divadla z Karlových Varů, koncert 50. členného Dechového orchestru Sokola – Praha I. aj.

Od roku 1956 byly pravidelně každou neděli pořádány odpolední čaje s jazzovou hudbou pod taktovkou Adolfa Opla v sále kulturního střediska Centrál.

Jak můžeme dle kroniky města zjistit, společenský a hudební život v Bečově byl v tomto období celkem bohatý především na různé oslavy, kulturní vystoupení, taneční zábavy a koncerty.³⁶

³⁶http://www.portafontium.eu/iipimage/30360239/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1947-1959_0010, Kronika obce Bečov nad Teplou 1947–1959.

3.2 1960–1978

Kulturní život v obci byl připravován pravidelně ročně sestavovaným jednotným plánem kulturní a osvětové činnosti. Podílely se na něm svojí plánovanou účastí jednotlivé závody, společenské organizace, školská zařízení a Osvětová beseda. Osvětová beseda byla účelová rozpočtová organizace města, která směřovala po celou dobu svoji činnost k rozvoji kultury mezi obyvatelstvem Bečova. Byly uspořádány oslavy: Únorového vítězství, Mezinárodního dne učitelů, Mezinárodního dne žen, významné besedy, výročí narozenin a úmrtí prezidentů, Mezinárodní den dětí, oslava Velké říjnové socialistické revoluce, vánoční nadílky, různé koncerty, divadelní představení aj.

3.2.1 STÁTNI HRAD A ZÁMEK BEČOV

Velké kritice veřejnosti a občanů podléhal areál hradu a zámku. V daném období se nacházel v barokní části zámku 2. stupeň základní školy. První stupeň základní školy fungoval nejdříve v původní budově základní školy na náměstí a v počátku 70. let, než byla roku 1975 otevřena nová základní škola na náměstí, byl přestěhován do budovy hudební školy. Areál hradu a zámku stále chátral. Krajské středisko památkové péče a ochrany přírody v Plzni to zdůvodnilo nemožností zajištění stavebních kapacit. Obyvatelé Bečova měli s areálem zámku a hradu velké plány, ve kterých se počítalo s úpravou starších budov hradu k výstavním a dalším kulturním účelům a jejich zpřístupnění veřejnosti. Terasovým zahradám měla být věnována zvláštní péče a měl zde být postaven hudební pavilon. Toto vše mělo sloužit také k zatraktivnění Bečova pro lázeňské hosty z Karlových Varů, Mariánských Lázní či z ciziny.

3.2.2 DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ A KINO

Od roku 1960 čtyřikrát do roka pravidelně přijíždělo do Bečova Karlovarské oblastní divadlo. V místní sokolovně sehrálo několik představení i se zpěvy také Hornické divadlo z Horního Slavkova a Pražské zájezdové divadlo. Velice oblíbené bylo i bečovské kino, kde

se mimo promítání filmů také konaly různé přednášky, besedy, besídky s pravidelnou hudební vložkou.³⁷

3.2.3 LIDOVÁ ŠKOLA UMĚNÍ

Stále velice záslužnou práci na pořádání veřejných hudebních vystoupení měla hudební škola pod vedením ředitele Adolfa Opla. Škola stále vystupuje při oslavách památných dnů, vánočních oslav, různých přednášek, besed, estrád, tělovýchovných akademií aj. Škola také získávala opět mnoho čestných míst v okresních soutěžích STM³⁸ v Ostrově. V krajském kole STM v Karlových Varech roku 1960 vyhrál žákovský soubor 1. místo.

Můžeme říci, že rok 1961 byl pro hudební školu v Bečově velice problematický. Nejdříve se Městská hudební škola přejmenovala na Lidovou školu umění. Poté došlo najednou k sesazení ředitele Adolfa Opla, který byl do této doby velice chváleným a oblíbeným pedagogem. V kronice bylo důvodem jeho propuštění uvedeno toto: „ Tento ve své funkci ředitele školy nedovede stmelit a sladit práci kolektivu 4 učitelů a zjednat dostatečnou autoritu. Sám svým chováním přispíval k rozvíjení nesouladu mezi učiteli tím, že podněcoval žáky proti učiteli. Sám se nedovede ovládat a nesnášel sebemenší kritiku a na lidi pak křičel. Vytýká se mu, že nechtěl převzít vedení pěveckého souboru Československého svazu mládeže, která chtěla zpívat a hrát v místní továrně Elektro-Bečov české národní písně, které on nazval odrhovačkami. Pionýrům zakazoval nositi pionýrské šátky. Žákům propůjčoval ze školního archivu notový materiál s razítky hákového kříže, která po celou dobu svého působení neodstranil, ani odstranit nedal. Z těchto důvodů byl ředitel Adolf Opl propuštěn dnem 18. února 1961 z funkce ředitele školy. S návrhem MNV³⁹ by jmenovaný byl přeložen do jiného kraje mimo okresů Karlovy Vary, Sokolov, Cheb, Tachov.“⁴⁰ Proti tomuto nařčení byli učitelé Zemanová a Budiš, kteří byli také propuštěni.

³⁷http://www.portafontium.eu/iipimage/30360240/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1960-1978_0020, Kronika obce Bečov nad Teplou 1960–1978.

³⁸ STM – soutěž tvořivosti mládeže

³⁹ MNV – místní národní výbor

⁴⁰http://www.portafontium.eu/iipimage/30360240/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1960-1978_0230?x=-30&y=-19&w=1164&h=654, Kronika obce Bečov nad Teplou 1960–1978, s. 39, v citovaném textu opraveny gramatické chyby.

Bohužel ani úspěchy Adolfa Opla nemohli změnit to, že ačkoliv mluvil skvěle česky, měl německý původ. A to byl hlavní důvod jeho propuštění. Aby se uživil, musel nastoupit jako zaměstnanec u Lesního závodu Bečov, kde pomáhal svážet dříví. Po vážném pracovním úrazu se rozhodl z Československa definitivně roku 1964 odstěhovat do Německa. V Německu byl přijat jako uznávaný hudebník. Po celou dobu vzpomínal na léta prožitá v Bečově a litoval, že odsud musel odejít. Město tak ztratilo člověka, který skvěle navázal na dlouholetou tradici bečovské hudební školy a který její slávu šířil stejně, jako jeho předchůdci.⁴¹ Jak již bylo napsáno v předešlé podkapitole, Adolf Opl vedl skupinu lidových hudebníků pod názvem ZK ROH Elektro-Bečov, který společně s dechovým orchestrem hudební školy účinkoval na většině zábav a kulturních vystoupeních. Dále se také přestaly pořádat pravidelné odpolední čaje s jazzovou hudbou opět Adolfem Oplem. Jeho odchod také znamenal další snížení úrovně kulturního života v Bečově.

Ředitelem LŠU⁴² se stal František Kříž. Na protest proti propuštění bývalého ředitele odešlo 14 žáků. Narušen byl i dechový soubor, který sice fungoval dál, ale neúčastnil se soutěží. Při LŠU v Bečově byly založeny hudební pobočky v Teplé, v Toužimi a Žluticích. Škola se potýkala s nedostatkem učitelů. Během dalších let došlo k rozšíření výuky a k vystoupení souborů před veřejností při různých kulturních oslavách v obci i mimo obec a vystoupení souborů a jednotlivců v soutěžích. Zdařile vystupoval nový akordeonový soubor při různých oslavách v Bečově, v Chodově a v Otročině. Dále zde působil i dechový kvartet a komorní soubor. Dechový soubor vystupoval na krajské přehlídce v Chebu. Také učitelský sbor přispíval kulturními vložkami při různých oslavách, při slavnostních schůzích aj.

V roce 1966 byl z LŠU z důvodu zpronevěření peněz učitelů odvolán ředitel František Kříž. Jeho nástupcem se stal Jiří Brož. V LŠU byl založen nový taneční orchestr „Bečováček“, který řídil učitel Rudolf Gruber. Během roku 1967 vystupoval mnohokrát veřejně na koncertech a na různých oslavách nejen v Bečově, ale i v okolních městech. Bohužel rok nato tento taneční orchestr zanikl z důvodu odchodu učitele Rudolfa Grubera. Na určitou úroveň se dostal i druhý, převážně smyčcový orchestr, který řídil ředitel školy Jiří Brož. Rovněž vystupoval veřejně a tato vystoupení byla velmi úspěšná.

⁴¹ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 101.

⁴² LŠU – Lidová škola umění

Koncem roku 1968 byl založen nový žákovský orchestr „Junior-Sonet“, vedený opět ředitelem Jiřím Brožem.⁴³

3.2.4 PĚVECKÝ KROUŽEK ZŠ

V tomto období byl stále činný pěvecký kroužek místní základní školy pod vedením učitele Miroslava Vaníka a Květy Hodanové. Žáci tohoto kroužku nadále vystupovali na různých školních i mimoškolních akcích a účastnili se mnoha soutěží, kde stále získávali přední umístění. Při škole také vznikl divadelní kroužek, pod vedením Marie Rožkové, který sehrál několik her pro děti a rodiče.

3.2.5 KLUB RUDÝ KOUTEK

Z důvodu propuštění ředitele hudební školy Adolfa Opla skončila svoji činnost skupina lidových hudebníků ZK ROH Elektro-Bečov. Bečovu chyběl dechový soubor, který by hrál na různých zábavách a jiných akcích. Roku 1965 vznikl při železniční stanici Bečov klub Rudý koutek. Při tomto koutku byl založen dechový soubor složený z pracovníků ČSD⁴⁴, který řídil učitel hudební školy Karel Bálek. Tito hudebníci účinkovali při volbách a tanečních zábavách, jako např. Josefovská, Velikonoční, Prvomájová, Václavská, Posvícenská aj.

I když byly v Bečově stále ještě pořádány některé tradiční kulturní akce, v 70. letech hudební život ve městě postupně upadá. Bylo méně divadelních představení, estrád, koncertů, tanečních zábav a podobných společenských akcí. Můžeme říci, že jednou z hlavních příčin uvadání hudebního života v Bečově bylo propuštění ředitele hudební školy Adolfa Opla, který měl velkou zásluhu na pořádání kulturních akcí různého druhu. V minulých letech do Bečova často zavítal Karlovarský symfonický či lázeňský orchestr, v 70. letech už nikoliv. Další příčinou byl také špatný stav místní sokolovny a kulturního střediska Centrál, které nesplňovaly základní požadavky nutné k uspořádání

⁴³ http://www.portafontium.eu/iipimage/30360240/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1960-1978_0020, Kronika obce Bečov nad Teplou 1960–1978.

⁴⁴ ČSD – Československé dráhy

společenských akcí. Kulturní život se v této době spíše točí kolem různých besed, schůzí, turistiky a sportovních akcí.⁴⁵

3.3 1979–1991

V této době se politický, veřejný a kulturní život v obci stále řídil jednotným plánem kulturní činnosti, který byl každoročně vypracováván za spolupráce organizací, Osvětové besedy a kulturní školskou komisí. Osvětová beseda úzce spolupracovala s Toužimí a rozvíjela kulturně společenský život v obci. Byly to roky sjezdů, výročí, voleb a zahájení různých roků pětiletky. Všechny tyto akce se promítly i v životě naší obce. Různé podniky, instituce a organizace se podílely při oslavách všech těchto mimořádných výročí. Byly uspořádány oslavy se stále se opakujícími tématy jako v předešlých letech: Mezinárodní den učitelů, Mezinárodní den žen, Mezinárodní den dětí, Velká říjnová socialistická revoluce, výročí osvobození Československa Rudou armádou aj. Kulturní programy k většině těchto oslav zajišťovala většinou Lidová škola umění v Bečově ve spolupráci se základní a mateřskou školou. Na rozdíl od minulých období přibýly koncerty populární hudby, které pořádalo město Bečov.

3.3.1 LIDOVÁ ŠKOLA UMĚNÍ

LŠU byla stále jedním z hlavních zdrojů hudebních vystoupení v Bečově a okolí. Počet žáků navštěvujících tuto školu se rok od roku měnil. V roce 1981 byl ředitelem školy Ludvík Dvořák. Bečovská hudební škola byla v této době jediná v Západočeském kraji, kde byly umístěny varhany a kde se také varhanní hře vyučovalo. Pod vedením ředitele Ludvíka Dvořáka byla pod LŠU Bečov připojena hudební škola v Bochově.

Na škole působil žákovský orchestr, který hrál na všech významných politických i veřejných akcích. V roce 1982 žákovský orchestr účinkoval na třech akcích v Karlových Varech – na slavnostním setkání sovětských bojovníků 2. světové války, dále v grandhotelu Moskva a poté v lázeňském sanatoriu Thermal při okresní konferenci

---

⁴⁵http://www.portafontium.eu/iipimage/30360240/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1960-1978_0020, Kronika obce Bečov nad Teplou 1960–1978.

ČSPB⁴⁶. Z poslední akce byl 29. 11. 1982 Československým rozhlasem na stanici Hvězda vysílán záznam.

Vedením LŠU byl v roce 1983 pověřen ředitel Jiří Ullmann. Podle kroniky bylo jeho prvotní snahou pozvednout v posledních letech poněkud uvadající úroveň této školy. Při škole působily tři žákovské orchestry: taneční, dechový a symfonický. Velmi dobrých výsledků v komorní hře dosáhlo klarinetové trio pod vedením učitele Miroslava Siřínka. Toto trio roku 1986 získalo v okresním kole 1. místo a v krajském kole 3. místo. Dechový orchestr později pod vedením učitele Františka Hakla úspěšně veřejně vystupoval. V této době založil ředitel školy Jiří Ullmann místní skupinu Bonus. Tato skupina hrála svěží a moderní repertoár a proto si získala řadu příznivců nejen v Bečově, ale i v širokém okolí.

Škola stále jako vždy zajišťovala pro obec vystoupení žáků ke všem významným výročím. Podíleli se na nich nejen žáci této školy, ale i jejich učitelé. Veřejné koncerty byly velmi pečlivě připravovány, a proto byly bečovskou veřejností vyhledávány a hojně navštěvovány.

3.3.2 PĚVECKÝ KROUŽEK ZŠ

V tomto období byl stále činný pěvecký kroužek při základní škole. Nyní pod vedením učitelky Milady Beerové. Žáci tohoto kroužku stále vystupovali na různých školních i mimoškolních akcích. Tento kroužek se také zúčastnil Soutěží tvořivosti mládeže v okresních a krajských kolech, kde získával přední místa.⁴⁷

3.3.3 STÁTNI HRAD A ZÁMEK BEČOV

Velké kritice občanů stále podléhal areál hradu a zámku. Návštěvníků a turistů v Bečově přibývalo. Rok 1985 byl pro místní hrad zcela výjimečný, neboť byl 5. listopadu v hradní kapli objeven a vyzvednut románský relikviář svatého Maura, který v budoucnu každoročně přiláká do Bečova nad Teplou mnoho turistů. Kronika dále uvádí: „Lze si jen přát, aby tento skvělý objev pohnul ledy kolem historického objektu a opravy pokračovaly poněkud vyšším tempem a zpřístupnění hradu a zámku bylo uskutečněno v dohledné

⁴⁶ ČSPB – Československý svaz protifašistických bojovníků

⁴⁷ http://www.portafontium.eu/iipimage/30360243/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1978-1992_0020, Kronika obce Bečov nad Teplou 1978–1992.

době. Vždyť o otevření a zpřístupnění této historické památky se s přestávkami hovoří již 30 let!⁴⁸ Je velká škoda, že nebylo v silách bečovských občanů zlepšit situaci bečovského hradu a zámku, který je dominantou celého okolí. Stále se situace nelepšila a hrad a zámek ještě pár let nemohl sloužit veřejnosti.

3.3.4 KULTURNÍ AKCE

Hlavním zdrojem hudebních produkcí ve městě byla zdejší LŠU. Město Bečov během sledovaného období také uspořádalo několik vystoupení a koncertů populárních skupin a zpěváků:

1980 – vystoupení Jitky Molavcové v programu „Pohádky Jitky Molavcové“

1981 – vystoupení Ivo Pešáka a koncert skupiny Petra Spáleného

– vystoupení skupiny historického šermu Burdýři se středověkou hudbou

1982 – vystoupení skupiny Žáci

– koncert zpěváka Jiřího Štědrone

– estrádní pořad Hrají a zpívají Plzeňáci

– první diskotéka pro mládež

1983 – vystoupení zpěvačky Petry Černocké se skupinou Kardinálové

– vystoupení zpěváka Petra Rezka

1984 – vystoupení zpěváka Michala Tučného

1985 – koncert komorního souboru Nálada z Ústí nad Labem

1986 – vystoupení skupiny 5P zpěváka Luboše Pospíšila

1988 – varhanní koncert Vojtěcha Nováka⁴⁹ z AMU Praha

– varhanní koncert žáků plzeňské konzervatoře z třídy prof. Chaloupkové (bývalé žákyně bečovské školy)

Různá kulturní a hudební vystoupení byla prováděna v sále LŠU, v kině a nově i v opravené sokolovně, která byla vlastně jediným vhodným místem pro pořádání plesů, společenských zábav a hudebních koncertů.

⁴⁸ http://www.portafontium.eu/iipimage/30360243/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1978-1992_1420?x=119&y=-13&w=880&h=338, Kronika obce Bečov nad Teplou 1978–1992, s. 280.

⁴⁹ Dnes profesora a zástupce ředitele Konzervatoře v Plzni.

Z nástinu událostí, které byly v této kapitole zachycené je zřejmé, že občané Bečova i okolních osad žili celkem klidným a spokojeným životem. Měli možnost se účastnit koncertů v místní LŠU, různých oslav, svátků a dokonce koncertů vážné a populární hudby.

Rok 1989 byl rokem velkých změn nejen v celé naší republice, ale i v Bečově. Lidová škola umění v Bečově nad Teplou byla přejmenována na Základní uměleckou školu v Bečově nad Teplou. Vznikalo mnoho nových politických stran, volili se noví členové do vedení města. A to je možná důvodem, že kronika končí rokem 1988. Další kronika, která byla psána od roku 1991, uvádí v oblasti kulturních akcí jen to, že během roku 1991 bylo pořádáno 6 tanečních zábav, ale bohužel již s reprodukovanou hudbou. Dále jedna taneční zábava se skupinou Ametyst a jedna rocková zábava se skupinou Fata Morgana. Co se dělo v letech 1989–1990 kronika neuvádí.⁵⁰

3.4 1992–2007

Rok 1989 byl rokem plných změn. Ještě před několika lety se veškerý veřejný a kulturní život řídil jednotným plánem kulturní činnosti, který byl každoročně vypracováván za spolupráce různých organizací a Osvětové besedy. Od roku 1992 bylo z důvodu neustále upadající návštěvnosti kulturních akcí a pasivity členů Osvětové besedy rozhodnuto o zániku této účelové rozpočtové organizace. Vymizelo také mnoho oslav svátků, které se do této doby pravidelně slavily. Veškeré kulturní a hudební vystoupení nyní převážně záviselo na základní umělecké škole, základní a mateřské škole a později také na státním hradu a zámku.

3.4.1 ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Ve školním roce 1991/1992 pod vedením ředitele Jiřího Ullmanna byly na škole zavedeny nové předměty. Sólový a sborový zpěv a vyučování hře na hudební nástroje v orchestru.⁵¹

⁵⁰http://www.portafontium.eu/iipimage/30360243/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1978-1992_0020, Kronika obce Bečov nad Teplou 1978–1992.

⁵¹ Kronika obce Bečov nad Teplou 1992–2007

V roce 1993 ředitel Jiří Ullmann odchází z Bečova nad Teplou a ředitelem ZUŠ se stal František Pípal. Od roku 1996 byla škola dvouoborová. V hudebním oboru byla zastoupena výuka na klavír, housle, dechové nástroje dřevěné a žestové, keyboard a klasické varhany. Pamatováno bylo i na hlasovou výchovu a studium hudebně-teoretických předmětů. Výuka byla hned od počátku směřována k možnosti hraní žáků v několika souborech. Na škole velmi dobře pracoval soubor zobcových fléten, houslový soubor, menší vokální soubor i vokálně instrumentální soubor. V oboru výtvarném se vyučovala kresba a malba, dekorativní umění a keramika. Výtvarná dílna byla vybavena keramickou pecí a hrnčířským kruhem. Zpestřením byla i práce s počítačem a kvalitní tiskárnou. V této době výuka žáků jak v hudebním, tak i ve výtvarném oboru nebyla nijak omezena věkem.⁵²

Nejúspěšnější žáci ZUŠ stále velmi dobře reprezentovali školu s pěveckým souborem a se souborem zobcových fléten.

Od roku 1994 ZUŠ spolupracovala s hudebními školami z Německa. Jednalo se o partnerská města Bad Vilbel a Arzberg. S těmito hudebními školami bečovská škola pořádala společné koncerty jak v Bečově, tak i v obou partnerských městech. V roce 2004 započala spolupráce ZUŠ s dalším partnerským městem Eschenburg z Německa. Tato spolupráce měla vyústit ve vzájemné poznávání žáků a učitelů obou škol.

Ve dnech 26. a 27. 5. 1999 proběhla v ZUŠ konference u příležitosti 600. výročí udělení městských práv na téma „Město Bečov v minulosti a v současnosti“. O organizaci této konference se podělily město Bečov, muzea a knihovny v okrese Karlovy Vary a Památkový úřad v Plzni. Tuto konferenci zahájil akademický sochař Andrej Šumbera, který restauroval relikviář sv. Maura. Dne 26. 5. 1999 obohatil seminář koncert smyčcového kvarteta Symfonického orchestru z Karlových Varů pod vedením Vladimíra Liněckého. Částečně program zakončila divadla Dagmar a Klobouk představením Karlovarské improvizace. Vzpomínky na toto výročí probíhaly různými akcemi různých organizací po celý rok 1999. Z cyklu přednášek na této historické konferenci byl vydán „Sborník 600 let Bečova“, z něhož bylo v této práci již také citováno.

Stěžejní událostí pro život hudební školy a města Bečova byla dne 22. 6. 2002 oslava 200. výročí narození skladatele a dirigenta Josefa Labitzkého a oslava 115. výročí založení hudební školy. Této oslavy se zúčastnilo mnoho vzácných hostů, z nichž nejvzácnější byl

---

⁵² Výroční zpráva ZUŠ Bečov nad Teplou 1996/1997

pan Ottfried Lampel, pravnuke Josefa Labitzkého. Slavnost vyvrcholila odhalením pamětní desky na domě č. 205 v podzámčí, kde Josef Labitzky žil a slavnostním koncertem Orchestru grandhotelu Pupp na zámeckých terasách.

Rok poté 2003 se uskutečnila další stěžejní událost v životě hudební školy a to oslava propůjčení čestného názvu škole. Ředitel školy František Pípal u příležitosti oslav 200. výročí narození Josefa Labitzkého roku 2002 požádal příslušné úřady o přejmenování ZUŠ. Takže ode dne 24. 4. 2003 se bečovská hudební škola nazývá Základní umělecká škola Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou. Toho dne byl uspořádán slavnostní koncert. Po zakončení tohoto koncertu byl na průčelí školní budovy slavnostně odhalen umělecky ztvárněný reliéf s podobiznou Josefa Labitzkého, který vytvořila učitelka výtvarného oboru paní Olga Haláková, jakož i tabulka s novým jménem školy.

Za vedení ředitele Františka Pípala se hudební škola stále podílela na kulturně-spoločenském dění v obci. Mezi opakující se akce patřily například:

- Velikonoční koncert
- Koncert v kostele Petra a Pavla v Mnichově u Mariánských Lázní. U příležitosti konání „Festivalu porozumění“, který pořádal tamější ústav sociální péče, pečující o mentálně a tělesně postižené mladé ženy.
- Den matek
- Setkání seniorů
- Závěrečný absolventský koncert
- Koncert na zámeckých terasách
- Koncert při svíčkách v kostele sv. Jiří
- Koncert – výměnný pobyt v Eschenburgu
- Adventní koncert
- Rozsvícení vánočního stromečku
- Vánoční koncert

Mezi významné kulturní akce, kterých se ZUŠ účastnila, patří dva koncerty. Jeden se uskutečnil v roce 2003, kdy soubor zobcových fléten, pod vedením Martina Mosátha, vystoupil v městském divadle v Mariánských Lázních společně se zpěvačkou Lucií Bílou. Druhý koncert se uskutečnil v roce 2005, kdy soubor zobcových fléten a houslový soubor

pod vedením Bohumily Petříkové zpestřily úvod vánočního koncertu zpěvačky Hany Zagorové v obchodním centru Varyáda v Karlových Varech.⁵³

3.4.2 PĚVECKÝ KROUŽEK ZŠ

Při základní a mateřské škole byl stále činný pěvecký kroužek pod vedením učitelky Milady Beerové, Vlasty Řezníčkové a Evy Andršové. Žáci tohoto kroužku vystupovali na mnoha školních i mimoškolních akcích v Bečově. Mezi jeho významné akce patřily: Rozsvícení vánočního stroměčku a Vánoční koncert v kostele sv. Jiří v Bečově.

3.4.3 STÁTNÍ HRAD A ZÁMEK BEČOV

Památkový objekt hrad a zámek Bečov se stal v roce 1990 památkou I. kategorie. V letech 1992–1993 byly započaty opravné práce v tomto objektu a v pondělí 15. 7. 1996 byl slavnostně otevřen barokní zámek. Slavnostní pásku přestřihli současně ministr kultury České republiky Ing Jaromír Talíř a starostka města Jitka Rudolfová. Program při otevření zámku byl mimořádně slavnostní. Každý projev uvedly slavnostní fanfáry. V úvodní síni koncertovaly děti ZUŠ na flétny. Jejich hudba doprovázela návštěvníky zámeckými sály zářícími novotou. V kapli zámku zněly renesanční vokální skladby Karlovarského DaD kvintetu. Slavnostní okamžiky otevření zakončily mažoretky z Mariánských Lázní se svým orchestrem, ve kterém hrál také učitel bečovské hudební školy Martin Mosáth.

Památkový objekt lákal návštěvníky nejen na prohlídky zámku, ale i na mnoho kulturních akcí pořádaných nejen uvnitř zámku, ale i na zámeckých terasách. Velice oblíbenými se staly svatební obřady doprovázené živou hudbou.

Další stěžejní událostí pro život města Bečova byla instalace relikviáře svatého Maura, oficiálně provedená 4. 5. 2002 za přítomnosti několika ministrů vlády České republiky a plzeňského katolického biskupa Františka Radkovského. Pro veřejnost byla instalace otevřena dne 7. 5. 2002 a zájem veřejnosti byl veliký.

---

⁵³ Kronika obce Bečov nad Teplou 1992–2007

Hrad a zámek Bečov nad Teplou během let 1996–2007 připravil pro veřejnost velké množství kulturních akcí. Jednalo se o různé speciální prohlídky, koncerty vážné a populární hudby, divadelní představení aj.

Mezi tyto akce patřily např.:

1999 – koncert folkové skupiny Traxleři

2000 – vystoupení umělecké skupiny Kryšpín zaměřené na středověkou hudbu

– vystoupení Bolka Polívky z Brna s divadelní parodií Don Quijote de la Mancha

– vystoupení šermířské skupiny Rekruti se středověkou hudbou a tancem

2002 – ukázky dobových tanců, hudby, zpěvu středověké hudby (skupina Pergamen)

2003 – slavnost „Den pána Pluha“ – koncert flétnového souboru ZUŠ Bečov

2005 – koncert souboru Schola Gregoriana Pragensis Praha

– novoroční koncert kytaristy Štěpána Raka

2004 – Bečovské slavnosti

2006 – koncert lesních rohů na zámeckých terasách (konzervatoř Plzeň)

– fanfára Josefu Labitzkému – ZUŠ Antonína Dvořáka Karlovy Vary

– koncert Lehrer bigband Bayern – jazz na zámku

– Bečovské slavnosti

– kvarteto kroměřížské konzervatoře na zámeckých terasách

– Karlovarský folklorní festival Grupo folkloristiko de faro (Portugalsko)

– talkshow Květy Fialové a Nadi Konvalinkové a módní přehlídka oděvů a šperků

2007 – koncert u příležitosti „Bečovských slavností“ – flétnisté, klarinetisté a saxofonisté

pod vedením M. Mosátha a hudebníci z Německa na zámeckých terasách

– koncert k poctě Josefa a Augusta Labitzkých

– Bečovské slavnosti

Můžeme říci, že během tohoto období město Bečov zažilo mnoho zajímavých okamžiků. Od přejmenování ZUŠ, po otevření barokního zámku či instalaci relikviáře sv. Maura. I když vymizely oslavy některých svátků, které se do roku 1992 pravidelně pořádaly, hudební život v Bečově rozhodně neuvadal.⁵⁴

⁵⁴ Kronika obce Bečov nad Teplou 1992–2007

3.5 2008–2016

Během posledních osmi let město Bečov zažilo mnoho zajímavých událostí. V roce 2008 si bečovské obyvatelstvo připomnělo 10. výročí znovunavrácení statutu města. Velikou oblibu, a to nejen u bečovských obyvatel, získaly Bečovské slavnosti, které se od roku 2004 začaly konat každoročně. Po Bečovských slavnostech následovalo velmi mnoho akcí různého charakteru: kulturní, sportovní a uskutečnily se i významné společenské návštěvy našeho města. Je nutno podotknout, že na většině akcí se podílí nejen město Bečov nad Teplou a Státní hrad a zámek Bečov nad Teplou, ale i základní a mateřská škola a základní umělecká škola s dalšími neziskovými organizacemi ve městě. Mezi tyto organizace patří: Spolek rodičů, přátel a dětí školy (SRPDŠ), Mateřské a rodinné centrum Cvrček, Sbor dobrovolných hasičů (SDH), Tělovýchovná jednota Slavoj Bečov, Svaz postižených civilizačními chorobami (SPCCH), Základní organizace Český svaz ochránců přírody Berkut (ZO ČSOP Berkut). Díky nadšení a skvělé spolupráci těchto „dobrovolníků“ se během tohoto období podařilo uspořádat mnoho skvělých akcí a všichni doufáme, že tomu nebude jinak i v příštích letech.^{55 56}

3.5.1 ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Období školního roku 2009/2010 patřilo ve vývoji školy k velmi dynamickým obdobím. Po čtrnácti letech vystřídal ředitele školy Františka Pípala ve vedoucí funkci Mgr. Petr Pitra. Změny se projeví i v aktivitě žáků a učitelů. Počet akcí a koncertů převýšil několikanásobně stejné období roku předcházejícího. Otevřely se nové vyučovací předměty, nastoupili noví žáci a studenti. Změna přinesla i některé organizační změny či mnohé novinky v oblasti materiálního vybavení školy. Nově byl od roku 2010 otevřen literárně-dramatický obor a zahájena výuka sólového a sborového zpěvu.

V roce 2010 se ZUŠ stala poprvé za dobu čtvrtstoletí svého trvání pořadatelem a hostitelem dvou okresních kol soutěže ZUŠ vypisovaných ministerstvem školství. V těchto soutěžích uspěli i žáci pořádající školy.⁵⁷

⁵⁵ Kronika města Bečov nad Teplou 2010–2012

⁵⁶ Kronika města Bečov nad Teplou 2013–2014

⁵⁷ Výroční zpráva ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou 2009/2010

Průběh tohoto období včetně jeho plánovaných akcí prověřil schopnosti a nabyté dovednosti žáků i cíleně vedenou prací pedagogů. Každý žák školy až na jednotlivé výjimky se účastnil některého z koncertů. Kromě sólových vystoupení byli žáci zapojeni do komorní, nebo ansámblové⁵⁸ hry. Škola se účastnila na významných regionálních i nadnárodních akcích organizovaných městem Bečov nad Teplou (Lampionový průvod v historickém šatu, Rozsvícení vánočního stromečku, Slavnosti objevu století), Státním hradem a zámekem Bečov nad Teplou (koncerty na terasách, hrané prohlídky, zámecké koncerty), Karlovarským krajem (Ocenění nejlepších žáků z karlovarského kraje, Festival ZUŠ Karlovarského kraje), Kanceláří prezidenta republiky (Koncert pro první dámy „Vyšegrádské čtyřky“) aj.

Do kulturního života města se škola zapojila např. cyklem deseti koncertů „Collegium Musicum“. Žáci se účastnili i mezinárodních projektů – Flétnový soubor „Euroregio“, kdy ve spolupráci s německými školami se pravidelně účastnili koncertních turné. Spolupráce s rodiči, zákonnými zástupci i dalšími partnery vyvrcholila při přípravě týdenních výměnných pobytů dětí a návštěvách bečovské ZUŠ v německém Eschenburku. Tyto akce proběhly za podpory Karlovarského kraje, Města Bečov nad Teplou, rodičů žáků a dalších dobrovolných podporovatelů z řad bečovských podnikatelů.^{59 60}

V období školního roku 2014/2015 naplněnost školy kolísala mezi 84 a 76 žáky. Významnou událostí, která protínala celý tento školní rok, byly Soutěže ZUŠ vypisované MŠMT⁶¹ v sólovém a komorním zpěvu, ve hře na bicí nástroje a ve hře na dechové nástroje.

V současné době škola vyučuje ve dvou oborech vzdělávání – Hudební obor a Výtvarný obor.⁶²

3.5.2 SPOLEK RODIČŮ, PŘÁTEL A DĚTÍ ŠKOLY

Spolek rodičů, přátel a dětí školy je spolek dobrovolníků nejen z řad učitelů základní a mateřské školy, ale i z řad rodičů. Tento spolek se aktivně podílel téměř na všech akcích,

⁵⁸ Ansámblová hra – v ansámblové (souborové) klavírní hře se žáci učí hrát společně s učitelem nebo se svými spolužáky – jinými hudebníky dohromady.

⁵⁹ Kronika města Bečov nad Teplou 2010–2012

⁶⁰ Kronika města Bečov nad Teplou 2013–2014

⁶¹ MŠMT - Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

⁶² Výroční zpráva ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou 2014/2015

kteřé v Bečově proběhly. Během roku pořádá různé kulturní akce nejen pro děti, ale i pro dospělé (Maškarní karneval pro děti, Karneval pro dospělé, Rej čarodějnic, Dětský den, Balónková párty aj.)

Mezi nejoblíbenější akci však patří Masopustní průvod, který tento spolek začal opět každoročně pořádat od roku 2010 a to po více než padesáti letech. Jedná se o průvod masek, který prochází městem a za doprovodu početného dechového souboru Hasičanka z Teplé pod vedením Jaroslava Mikulenky baví místní obyvatele.

3.5.3 PĚVECKÝ A TANEČNÍ KROUŽEK ZŠ

Při základní a mateřské škole je stále činný pěvecký kroužek pod vedením učitelek Evy Andršové, Milady Beerové a Vlasty Řezníčkové. Děti se pravidelně účastnily různých akcí konajících se v Bečově (Rozsvícení vánočního stromečku, Vánoční koncert v kostele sv. Jiří, Bečovské kvítí, vystoupení pro důchodce aj.)

Velice oblíbeným se stal taneční kroužek pod vedením učitelky Jindřišky Mrhalové, který se v roce 2013 zaměřil na styl Drumming⁶³. Tento kroužek vystupoval na mnoha kulturních akcích pořádaných v Bečově i mimo něj.^{64 65}

3.5.4 BOTANICKÁ ZAHRADA

Bečovská botanická zahrada byla původně jedna z nejvýznamnějších sbírkových zahrad v Čechách zaměřená na skalničky a trvalky. Byla po roce 1945 opuštěna a devastována. Od roku 2005 je v dlouhodobé rekonstrukci pod vedením Českého svazu ochránců přírody Berkut.

Již několik let zde probíhá mnoho akcí zaměřených nejen na oblast přírody. Od roku 2008 jsou zde pořádány různé akce pro děti i pro dospělé. Konaly se zde například lampionové průvody, Vítání jara v botanické zahradě a každoroční oslavy botanické zahrady. Součástí těchto oslav byly i různorodé koncerty:

2008 – 4. oslavy bečovské botanické zahrady – koncert skupiny Znouzecnost

2009 – 5. oslavy bečovské botanické zahrady – koncert Forte Sound Band J. P. Škulavíta
– divadelní představení – Máchův Máj – hudebně-dramatického zpracování

⁶³ Drumming – propojení tanečních pohybů s bubnováním na gymnastické míče

⁶⁴ Kronika města Bečov nad Teplou 2010–2012

⁶⁵ Kronika města Bečov nad Teplou 2013–2014

2010 – 6. oslavy bečovské botanické zahrady – Botanická fest:

Cheeseboutique, Tajfun, Jana Lota, Meditime, Liwid

2011 – 7. oslavy bečovské botanické zahrady - koncert rockových a bluesových skupin:

Dlouhej kouř, The chobots, Tajfun, Beat club 68

2012 – 8. oslavy bečovské botanické zahrady: divadelní představení – Divadlo Jakohost:

Kompotovaný večer a koncert skupiny Tremolo Dixielanders

2013 – 9. oslavy bečovské botanické zahrady - koncert poprockových skupin:

FestCountry, Tajfun, Proo-one, A. V. Band, Miloš Dodo Doležal

2014 – 10. oslavy bečovské botanické zahrady – Dixík v botance:

Dixieland Planá, Brass Band Rakovník

2015 – 11. oslavy bečovské botanické zahrady

– Bečovské kvítí a Majáles – koncert dechového souboru Vinšovanka⁶⁶

3.5.5 STÁTNI HRAD A ZÁMEK BEČOV

Státní hrad a zámek Bečov nad Teplou patří mezi jedno z nejnavštěvovanějších míst v Bečově. Během roku se zde koná mnoho akcí nejen pro dospělé, ale i pro děti. Mezi tyto akce patřily například vzdělávací programy související s obnovou hradu, který po čtyřech stoletích opět ožíval. Dne 17. 9. 2010 se významní hosté a odborníci zúčastnili slavnostního Národního ceremoniálu u příležitosti udělení ceny Evropské unie/Europa Nostra v oblasti kulturního dědictví 2010 Projekt konzervace a prezentace Horního hradu Státního hradu a zámku v Bečově nad Teplou. Atmosféru autentických prostor hradu, v nichž jsou dodnes vidět jednotlivé stopy stavební historie, podtrhlo rovněž zahajovací hudební vystoupení skupiny Ars Nova Ensemble, která si pro publikum připravila ukázky dvorské a duchovní hudby vrcholného středověku z evropských a českých rukopisů.

Roku 2013 se také bečovský zámek zařadil do velmi zajímavého mezinárodního projektu „Festival storytelling“, jehož úkolem bylo v rámci mezinárodních skupin Polska, Rumunska, Lotyšska, Portugalska a České republiky představit možnosti jak co nejlépe a poutavěji rekonstruovat autentické příběhy historie místa a seznámit s nimi veřejnost.

Díky dlouhodobým aktivitám SHZ⁶⁷ Bečov v oblasti vzdělávání se bečovský hrad a zámek roku 2013 stal fakultním hradem Univerzity Karlovy. Ze všech českých hradů a

⁶⁶ Informace od správce Bečovské botanické zahrady Ing. Jiřího Šindeláře

zámků bude právě bečovský hrad a zámek využíván ke vzdělávání budoucích odborníků v oblasti pedagogiky.

V roce 2013 se podařilo navrátit zámecké kapli sv. Petra její původní funkci. Celkem se zde uskutečnily tři mše. Velice oblíbené zůstávají stále svatební obřady, které se konají v zámecké kapli sv. Petra, či na terasách zámku doprovázené živou či reprodukovanou hudbou.

Některé hudební akce SHZ Bečov během let 2009–2015:

- od roku 2004 se zde každoročně konají Bečovské slavnosti (město, zámek a kostel sv. Jiří)

2009 – v rámci mezinárodního folklorního festivalu Karlovy Vary vystoupil soubor z Rumunska a Konga

– koncert komorního souboru Krušnohorské filharmonie z Aue

2011 – v zámecké kapli se v rámci festivalu Mitte Europa rozezněl violoncellový recitál – Norbert Anger

2012 – koncert Jaroslava Hutky v zámecké kapli

2013 – 2014 – v rámci mezinárodního folklorního festivalu Karlovy Vary vystoupilo mnoho tanečních souborů z Malty, Keni, Rumunska, Mexika, Nového Zélandu, Slovinska

2015 – koncert Smyčcového kvarteta Plzeňské konzervatoře

– svatební festival „Svatba jako z pohádky“^{68 69}

3.5.6 BEČOVSKÉ SLAVNOSTI

Od roku 2004 město Bečov nad Teplou pořádá pravidelně každý rok v druhé polovině července Bečovské slavnosti. Tyto slavnosti trvají tři dny. Začínají v pátek a končí v neděli. Každým rokem je ústředním námětem jiné téma.

2004 – I. epocha středověk

2005 – II. epocha renesance

2006 – III. epocha baroko

2007 – Století páry a vynálezů

2008 – Prvorepubliková historie

2009 – 610 let města

⁶⁷ SHZ – Státní hrad a zámek

⁶⁸ Kronika města Bečov nad Teplou 2010–2012

⁶⁹ Kronika města Bečov nad Teplou 2013–2014

- 2010 – Slavnosti objevu století
- 2011 – Návrat do středověku
- 2012 – Pohádkovou cestou
- 2013 – 200 let rodu Beaufort-Spontin na Bečově
- 2014 – Století páry
- 2015 – 30 let od nálezu relikviáře sv. Maura

Jak již bylo řečeno, Bečovské slavnosti začínají v pátek. V letech 2004–2010 byly uspořádány hudební koncerty rockových skupin pod názvem Music night na bečovském fotbalovém hřišti. Během těchto let se zde vystřídal mnoho skupin: Obelix, Funkee, UFO, One Night Band, 100 °C, Judas Priest revival, Rammstein CZ, Coda, Škwor, Whitesnake revival, Aréna Praha, Ozzy Osbourne Praha, Nightwish revival, AC/DC revival band – Špejbl's helprs, Tajfun, Holden, Složitá situace, Jazzbooster aj. Music night od roku 2011 nahradil Koncert při svíčkách v místním kostele sv. Jiří. Na těchto koncertech se na rozdíl od minulých let hrála vážná a duchovní hudba. Pořádal se zde koncert duchovní hudby A Quattro voci, koncert ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou pod vedením Mgr. Petra Pitry a jeho hostů, koncert pěveckého sboru Fontána z Mariánských Lázní.^{70 71}

Hlavní program slavností je vždy zahájen v sobotu na bečovském náměstí a v prostorách Státního hradu a zámku Bečov. Konal se zde historický jarmark, ukázky šermu, dobové hudby a tance, divadla a různé kejkle. Během let se zde vystřídal mnoho skupin dobové hudby a tance: Strašlivá podívaná, Tambor, Milvus, Benedictus, Švejk-Band, Alerion, Mericia, Srdcové Eso aj. Závěr sobotního programu byl vždy ukončen koncertem různých skupin: Aliance, Bíza Band, Sabrage s J. Záhorovským, Bluetet, Pro-one, West Country, Hvězdná pěchota aj.

Nedělní program se obvykle koná na zámeckých terasách, kde probíhalo například vystoupení mateřských školek z Bečova a okolních měst a koncert Bečovských fléten a klarinetů ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov pod vedením Martina Mosátha.⁷²

⁷⁰ Kronika obce Bečov nad Teplou 1992–2007

⁷¹ Kronika města Bečov nad Teplou 2010–2012

⁷² Bečovský zpravodaj 2009–2015

4 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI BEČOVSKÉHO HUDEBNÍHO DĚNÍ

Město Bečov se stalo nejen rodištěm ale i působištěm několika významných osobností, které z velké části ovlivnily hudební život nejen v Bečově, v jeho okolí, ale získaly věhlas i ve světě.

4.1 KARL VEITH

Karla Veitha pokládáme za zakladatele výchovy profesionálních hudebníků v Bečově. Roku 1806 přišel do Bečova a brzy se stal ředitelem školy a kůru. Tento výborný hudebník učil své žáky hromadně hudbě. Jeho žákem byl i skladatel Josef Labitzky, který své mládí prožil v Bečově.⁷³ Hudebnímu vzdělávání mládeže zasvětil celý svůj život a jako první projevil snahu založit ve městě hudební konzervatoř.⁷⁴

4.2 ALOIS KOPPMANN

Mezi další významné osobnosti Bečova patří také učitel Alois Koppmann, který také učil hudbě a to nejen malé žáky, ale i dospělejší mládež. Vytvořil orchestr, který měl asi 50 členů a s tímto orchestrem hrál i před majitelem panství vévodou Beaufortem.⁷⁵

4.3 JOSEF LABITZKY (1802–1881)

S historií Bečova je velmi úzce spjata osobnost Josefa Labitzkého. Proslavil se jako houslista, dirigent a také jako skladatel tehdejší populární taneční hudby. Malý Josef Labitzky se roku 1803 s rodiči přistěhoval ze svého rodiště Krásna do Bečova. Byl žákem hudebníka Karla Veitha, který ho učil hrát na housle a klavír. Rodiče však z něj chtěli mít svého následovníka – postřiháče⁷⁶, a tak se roku 1824 stal mistrem oboru.⁷⁷

Ve svých patnácti letech měl již za sebou několik pokusů o komponování skladeb pro violu, flétnu, klarinety, lesní rohy a několik tanců různého druhu. Tyto první pokusy

---

⁷³ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 168.

⁷⁴ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 111.

⁷⁵ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 168.

⁷⁶ Postřiháčství se zabývalo přistřihováním vlasu sukna na stejnou délku

⁷⁷ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 102.

však nevyšly tiskem.⁷⁸ Roku 1820 začal hrát jako první houslista pod vedením kapelníka Josefa Schurwanna. Rok poté přešel do Karlových Varů, kde hrál v tamním lázeňském orchestru. V roce 1825 založil vlastní hudební těleso, se kterým podniknul evropské turné. Jeho orchestr se stal velmi uznávaný pro svou vysokou hudební kvalitu.⁷⁹

Roku 1835 přijal nabízenou pozici dirigenta lázeňského orchestru a v té době došlo k výraznému zvýšení umělecké úrovně tohoto tělesa. Labitzky studoval a prováděl poměrně náročný repertoár. Podílel se také na založení karlovarské hudební instituce Hudební spolek (Musikverein).⁸⁰

Současně byl také významným skladatelem, který za svůj život složil velké množství hudebních děl, většinou tanečních skladeb. Nejvíce byly oblíbené jeho valčíky, polky, pochody, čtverylky a kvapíky. Jeho velice úspěšné valčíky se tehdy staly oblíbenými v celé Evropě. Celkem jeho práce obnáší 300 různých skladeb, které byly opakovaně vydávány ve významných evropských hudebních vydavatelstvích. Jméno Josefa Labitzkého nese na jeho počest současná hudební škola v Bečově.⁸¹

4.4 VILÉM LABITZKY (1829–1871)

Byl druhým synem Josefa Labitzkého. Stejně jako jeho otec se stal světově známým. Krátce hrál jako první houslista v orchestru svého otce v Karlových Varech a později odešel do Kanady, kde se stal významným a váženým dirigentem. Byl považován za jednoho z nejlepších dirigentů nejen v Torontu, ale i v celé Kanadě. Současně je pokládán za prvního významného hudebníka, který přišel do Kanady z Čech.⁸²

4.5 AUGUST LABITZKY (1832–1903)

Byl třetím synem Josefa Labitzkého. Stejně jako jeho otec a bratr se věnoval hudbě a skladatelské činnosti. Také hrál v Karlovarském lázeňském orchestru a roku 1868

---

⁷⁸ Sborník 600 let Bečova: Vydalo město Bečov nad Teplou za podpory projektu FMP Phare CBC. Sokolov: FORNICA GRAPHICS, s. r. o., 1999, s. 49.

⁷⁹ JAŠA, Luděk a Jana DYEDKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 103.

⁸⁰ BEZDĚK, Jiří. Významné osobnosti hudebního života Plzně a jihozápadních Čech po r. 1945. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2014, s. 39.

⁸¹ JAŠA, Luděk a Jana DYEDKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 103.

⁸² JAŠA, Luděk a Jana DYEDKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 104.

nahradil svého otce a stal dirigentem.⁸³ Pod jeho vedením se stal karlovarský orchestr prvním lázeňským orchestrem, který působil nejen během lázeňské sezóny, ale nepřetržitě po celý rok, což vedlo k zavedení pravidelných symfonických koncertů.⁸⁴

4.6 ANTONIE ALŽBĚTA LABITZKY (1833–1894)

Byla dcerou Josefa Labitzkého. Vystudovala operní zpěv na pražské konzervatoři a dalšímu studiu zpěvu se věnovala ve Vídni u významné pěvkyně Matyldy Marchesi. Od roku 1856 působila jako operní pěvkyně ve Frankfurtu nad Mohanem, kde se stala miláčkem publika.⁸⁵

4.7 JOSEF LUGERT (1841–1928)

Byl jednou z významných postav v historii Bečova. Stal se zakladatelem několika nástrojářských a hudebních škol, z nichž mezi nejvýznamnější patřily školy v Bečově, Kraslicích a Lubech. Pro školu v Bečově vypracoval veškeré studijní plány, sháněl materiály, nástroje a pedagogy. Později pracoval ve škole jako dozor výuky a zajišťoval finance na její provoz. Bylo hlavně jeho zásluhou, že díky výsledkům zdejší hudební školy získal Bečov přídomek „město hudby“.⁸⁶ Lugert se věnoval rovněž komponování. Jako projev vděčnosti za péči, kterou věnoval bečovské hudební škole, školní symfonický orchestr hrál na svých koncertech některá jeho díla.⁸⁷

4.8 JOSEF METZNER (1874–1927)

Josef Metzner patří mezi bečovské rodáky a významné osobnosti města. Jako hudebně nadaný žák také navštěvoval bečovskou hudební školu a později se stal jejím

---

⁸³ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 104.

⁸⁴ BEZDĚK, Jiří. Významné osobnosti hudebního života Plzně a jihozápadních Čech po r. 1945. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2014, s. 39.

⁸⁵ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 105.

⁸⁶ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 107.

⁸⁷ FIALA, Jaroslav. Západočeská vlastivěda - Hudba: Hudební škola v Bečově nad Teplou. Plzeň: Tiskárny Vimperk, spol. s. r. o., 1995, s. 67.

učitelem a ředitelem. Díky němu byl vytvořen „Zemský německý spolek pro udržování hudební školy v Bečově“, který zajišťoval její finanční podporu.⁸⁸

4.9 FRANTIŠEK TISCHER-ZEITZ (1872–1945)

Další z hudebně zaměřených osobností Bečova. Základy hudebního vzdělání také získal na bečovské hudební škole, kde byl jedním z nejlepších žáků. Působil v lázeňském orchestru v Karlových Varech, ve Dvorním divadle ve Výmaru, ve Státním divadle ve Wiesbadenu. Do roku 1942 působil jako profesor na hudební konzervatoři v Kolíně nad Rýnem. Byl jedním z mnoha žáků zdejší hudební školy, kteří se dokázali uplatnit na nejvyšších místech tehdejšího hudebního světa.⁸⁹

4.10 TOMÁŠ WINDISCH (1914–2005)

Jednalo se o významného skladatele, pianistu, architekta a malíře. V raném dětství se přestěhoval do Bečova, kde navštěvoval zdejší hudební školu, kterou tehdy řídil jeho otec. Ve studiu hudby pokračoval v Liberci, Drážďanech, Göttingenu a Kasslu. Zabýval se také skladatelskou činností. Jeho největší význam spočívá v novém stylu pojetí hudby, tzv. „Free music“. Jedná se dnes o světově uznávaného hudebního umělce v oblasti vážné hudby.⁹⁰

4.11 ADOLF JOSEF OPL (1914–1982)

Patřil také mezi nejlepší žáky bečovské hudební školy a později se na této škole sám stal učitelem a ředitelem. O jeho úspěších je popsáno mnoho stránek v kronice hudební školy v Bečově. Za jeho působnosti mívala škola kolem 140 žáků. Jeho žáci sbírali ceny v mnoha celorepublikových individuálních i kolektivních soutěžích. Jako ředitel školy

---

⁸⁸ FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 177.

⁸⁹ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 106.

⁹⁰ JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, s. 112.

působil do roku 1961, kdy byl z ředitelského postu odvolán. Důvodem byl jeho německý původ. Později se přestěhoval s celou rodinou do Německa.⁹¹

4.12 MGR. PETR PITRA

Mezi osobnosti Bečova nad Teplou můžeme zařadit i ředitele ZUŠ Josefa Labitzkého Mgr. Petra Pitru. Absolvoval magisterské studium v oboru hudba na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Na pozici ředitele ZUŠ je od 1. 9. 2009. V současné době vyučuje hru na violoncello, klavír a také působí jako violoncellista a zástupce koncertního mistra Karlovarského symfonického orchestru.⁹²

4.12.1 ROZHOVOR S ŘEDITELM ZUŠ JOSEFA LABITZKÉHO V BEČOVĚ MGR. PETREM PITROU

1. Jak dlouho působíte na této škole jako ředitel školy?

V pozici ředitele ZUŠ jsem od 1. 9. 2009. Předcházelo tomu mé působení u České školní inspekce právě v oblasti uměleckého školství. Je zajímavé, že jsem bečovskou školu navštívil při jedné z kontrol právě jako školní inspektor, takže jsem přesně věděl, do čeho jdu, když asi 2 roky na to byl vypsan konkurz na ředitele. Současně si uchovávám uměleckou pozici violoncellisty a zástupce koncertního mistra Karlovarského symfonického orchestru, která byla mým původním zaměstnáním. To, abych nevyšel ze cviku a měl stále svým žákům co říci z praxe.

2. Myslíte si, že má ZUŠ Josefa Labitzkého v současné době dostatek žáků?

Žáků bylo v novodobé historii školy vždycky málo. Závidím některým kolegům ředitelům, kteří nemohou přijímat další žáky z důvodů naplněné kapacity školy. Je to dáno polohou města i demografickou křivkou. Bohužel není naděje na výrazné zlepšení, protože zde není možnost nové výstavby, průmyslu či obchodu a tím přílivu mladých obyvatel. Cennou devizou je samozřejmě historie, tradice a prostředí, což samo o sobě k nárůstu žáků nepovede. Kdybychom však brali v úvahu počet žáků ZUŠ v poměru k počtu bečovských dětí s povinnou školní docházkou, došli bychom k „astronomickým“ hodnotám.

---

⁹¹ Hudební minulost a současnost Karlovarského kraje: Hudební tradice v Bečově nad Teplou. 1. vydání. Karlovy Vary: Garmond s. r. o., 2004, s. 75.

⁹² Výroční zpráva ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou 2014/2015

3. Učí na této škole kvalifikovaní učitelé?

Je třeba odlišit dva pojmy, kvalifikaci a odbornost. Kvalifikace pedagogů je na naší škole „stoprocentní“ s tím, že dva pedagogové ještě studují a je zde předpoklad zdárného ukončení studia v dohledné době. Odbornost nám chybí jen u pedagoga kytary. Ale ten hru na tento nástroj i metodiku ovládá natolik dobře, že není potřeba hledat někoho lepšího. Navíc za všechny hovoří výkony žáků na našich koncertech.

Jména pedagogů, místo získání jejich kvalifikace i jimi vyučované předměty či obory jsou zachyceny v následující tabulce:⁹³

poč. č.	učitel	vzdělání	obor/nástroj
1.	Mgr. Petr Pitra	JAMU v Brně	violoncello, klavír
2.	Olga Haláková	SŠ umělecko-průmyslová v Bratislavě	výtvarný obor
3.	Bohumila Petříková	Konzervatoř v Plzni	housle
4.	Martin Mosáth	Konzervatoř v Plzni	zobc. flétny, klarinet, saxofon
5.	Jan Jirmásek	Hochschule für Musik München	kytara, kontrabas
6.	Karolína Kučerová	Konzervatoř v Teplicích	přípravná hudební výchova, zpěv
7.	Daniel Pitra	Konzervatoř J. Deyla Praha	bicí nástroje

4. Můžete nám nastínit současnou výuku v této hudební škole? Bylo by možné otevření nějakého nového oboru?

Dá se říci, že výuka na naší škole je „tradiční“. Vychází z minulosti, z toho, co je ověřené, co funguje, z dobrého a poctivého kantorského základu. Máme zastoupenou výuku hry na klavír, housle, violoncello, zobcové flétny, klarinety, saxofony, kytary, zpěv a bicí nástroje. Určitou stagnaci a propad v počtu žáků zaznamenává výtvarný obor. Bohužel musím říci, že veškeré novinky, modernismy, alternativy a experimenty se u nás nechytly. A nebylo jich po dobu mého vedení málo. Pokoušel jsem se založit literárně-dramatický obor, multimediální obor, práci s digitální fotografií, filmem, ve spojení s počítači a elektronickými nástroji, improvizaci, vlastní skladatelskou tvorbu, hru na elektrické nástroje, hru na varhany – unikátní nástroj v sále školy z počátku minulého století. Nic

⁹³ Výroční zpráva ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou 2014/2015

z toho se v Bečově neurodilo a ze zasetých „semen“ nic nevzešlo. Naopak velmi dobře funguje podchycení malých zpěváků v pěveckém sboru a individuální instrumentální vzdělávání s osobním vkladem pedagogů. Velmi často se stává, že rodiče jsou natolik spokojeni s výukou a prací pedagoga, že mu svěřují i dalšího sourozence, nebo jako dospělí také začínají studovat. To opět hovoří o tradicích, jistotách a kvalitách „ověřeného“.

Kdybych neměl další vize a nápady, byl bych asi špatný vedoucí pracovník, ale v tuto chvíli se snažím vyhovět poptávce a požadavkům rodičů a žáků a ve spojení se Školním vzdělávacím programem (čili zadáním státních institucí) nabídnout co nejvyšší umělecké vzdělávání. Novým nápadům a podnětům i ze strany rodičů se nebráním, vše musí být jen v souladu s pravidly, co dělají školu školou.

5. Jaký je váš pohled na reprezentaci školy na veřejnosti?

Propagace a zviditelňování školy na veřejnosti je jedním z předpokladů, jak školu v této formě udržet, zachovat a rozvíjet. Proto jsme školu zařadili mezi organizátory okresních, krajských soutěží vypisovaných MŠMT i akcí překračující hranice regionu. Současně vnímám, že toto je oblast, kde jsou stále velké rezervy, jak o té naší škole dát vědět ostatním, co je dobré, kvalitní a nosné a přitom pomlčet i o určitých negativách, o kterých by zvládl nemluvit jen velmi dobrý pokrytec. Po pravdě v našem oboru nejde o život, když se něco nezdaří, není to jako nezdařilá operace v krajské nemocnici, ale můžeme lidský život v jeho počátku velice ovlivnit a směřovat, dát mu krásu, tvorbu a celoživotní zájem.

6. Jak je ZUŠ Josefa Labitzkého podle Vašeho názoru vnímána obyvateli města Bečov?

Vnímám, že na bečovskou hudební školu jsou všichni bečovští občané hrdí a pyšní. Ti déle žijící ji vnímají jako něco neodmyslitelného od jejich života a ti mladší, jako něco, co kupodivu funguje i v malém městě uprostřed kopců a lesů. Já jim jako „náplava“ ze sousední Březové vyčítám jen to, že se mezi sebou nemají natolik rádi, aby mi sem pak vodili více svých talentovaných a nadějných potomků. Za všechno hovoří jeden příklad: Jeden rodič žáka naší školy se vyjádřil, že se postará o zrušení ZUŠ v Bečově, když jako ředitel školy nevyhovím jeho požadavkům. Nevyhověl jsem a po 2 letech se stal stejný člověk žákem ZUŠ J. Labitzkého v Bečově nad Teplou.

7. Jaké největší úspěchy žáci ZUŠ v poslední době zaznamenali?

Úspěchy žáků jsou velmi relativním pojmem. Já sám považuji za největší úspěch, když absolutně nehudební a nerytmická žákyně, která není schopná plnit i ty minimální státem stanovené normy, je ve výsledku schopná na koncertě improvizovat a hudebně vyjadřovat svoje pocity a užít si svých několik minut slávy, když je při tom nesmírně plachá, bojácná a introvertní. Dalším stupněm úspěšného studia jsou žákyně, které přijdou za mnou s tím, jestli mi mohou zahrát písničkou, kterou si samy složily, naučily a nacvičily. Pak jsou ti žáci, kteří přijdou, jestli bych jim nepůjčil klíč od třídy, aby si mohli ještě něco před hodinou zkusit. Dále sem patří i dojatí rodiče, kteří si po žákovském koncertě odvádí s pýchou a se slzícím okem své dítě.

Jestliže se ptáte na konkurenceschopnost naší školy, pak nemám problém. Například ve školním roce 2014/2015 se do Ústředního kola soutěže ZUŠ ve hře na smyčcové nástroje probojovali z dvaceti uměleckých škol Karlovarského kraje mezi 10 reprezentantů kraje 2 žáci ze ZUŠ J. Labitzkého Bečov nad Teplou (oba se umístili na 3. místě). 2. cena v prestižní pražské violoncellové soutěži J. Vychytila je rovněž velkým úspěchem. Získání 2 ceny ve hře na klarinet v Celostátním kole, nebo v komorní hře nebo umístění žáků třídy na bicí nástroje v krajském kole opět hovoří za kvalitní pedagogickou práci. Největším úspěchem jsou ale spokojení žáci, kteří dokáží předvést, co se v naší škole naučili. Nejsme tu zbytečně.

Děkuji Vám za rozhovor.

ZÁVĚR

Při zpracování tématu diplomové práce jsem se musela vyrovnat s některými problémy. Před druhou světovou válkou patřila většina obyvatel Bečova k německé národnosti a veškeré dochované písemnosti jsou psány v německém jazyce. Protože tento jazyk neovládám na takové úrovni, jak by pro tyto písemnosti bylo třeba, bylo tedy nutné je nechat přeložit. Také unikátní knihu o Bečově Standt Petschau, das Tepler Land, Heimat der Chorherren und Musiker vydanou v německém jazyce jsem měla k dispozici v překladu od ředitele Základní umělecké školy Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou Mgr. Petra Pitry. Tento překlad stručně pojednává o historii hudebního života v Bečově nad Teplou a dále o založení a vývoji bečovské hudební školy do roku 1945. Dalším důležitým zdrojem informací byla pro mě stať ze sborníku Pedagogické fakulty v Plzni – Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů a nedávno vydaná kniha Bečov: perla Slavkovského lesa.

Při zpracování poválečné historie hudebního života jsem informace získávala převážně z pramenných materiálů, jako jsou kroniky Bečova nad Teplou, výroční zprávy ZUŠ, Bečovský zpravodaj a rozhovory s místními pamětníky.

Bylo zajímavé sledovat vývoj a úroveň hudební kultury v minulosti a v současnosti. Bečov nad Teplou měl k hudbě vždy velice blízko. Působilo zde mnoho nadšenců, kteří zakládali amatérské pěvecké sbory, vytvářeli orchestry. Hudebníci byli v Bečově velmi žádaní. Veškerý hudební život v minulosti v Bečově nad Teplou se odvíjel v souvislosti s existencí a rozvojem zdejší Hudební školy, která si získala takovou oblibu a známost, že se sem hlásili žáci nejen z Bečova a okolí, ale i z celého Rakouska-Uherska. Byl-li hudební život v Bečově dost pestrý již před otevřením školy, je samozřejmé, že po jejím otevření zaznamenalo provozování hudby ve městě kvalitativní posun. Svými koncerty vykonala škola velký kus práce pro propagaci hudby a bečovští obyvatelé měli více příležitostí k hudebnímu vyžití či návštěvě koncertů, než obyvatelé velkých měst. Ke změně došlo po druhé světové válce. Původní německé obyvatelstvo bylo odsunuto a Bečov je postupně osídlován českými obyvateli. Postupně začal opět fungovat společenský život naplněný tanečními zábavami, průvody, koncerty, divadelními představeními aj. Na kulturním životě v Bečově se podílely a podílejí mnohé závody, podniky, společenské organizace či školská zařízení. Objevují se hudební nadšenci, kteří zakládají různé orchestry a pěvecké sbory. Hudební škola dosud stále funguje, ale do své někdejší slávy má škola i veškerý hudební

život v Bečově zatím velmi daleko. Doufám však, že Bečov zůstane i nadále „hudebním městem“ a že i v budoucnu se objeví osobnosti, které pro město i hudební svět přinesou nové podněty.

Doposud ještě nebyl hudební život v Bečově zachycen v takovéto časové šíři, a proto mě překvapil zájem, ochota a nadšení, s nimiž někteří obyvatelé přistupovali k mé práci. Sice zatím mezi pamětníky nepatřím, ale již několik let se sama na hudebním životě v našem městě podílím a chci v této činnosti nadále pokračovat.

RESUMÉ

ČESKY

Cílem diplomové práce „Hudební život v Bečově nad Teplou v minulosti a v současnosti“ bylo zmapovat významné hudební události a porovnat tak hudební historii se současným hudebním děním v tomto městečku.

První část práce se zabývá počátky hudební historie v tomto městě, vznikem a vývojem významné Hudební školy v Bečově nad Teplou a hudebním životem a kulturním vyžitím obyvatel až do konce 2. světové války.

Druhá část práce pak zachycuje hudební život města od roku 1945 do současnosti. Popisuje vývoj a činnost místní Základní umělecké školy, pěveckého kroužku základní školy a různých spolků, které se věnovaly a věnují hudbě. Dále se zabývá významnými hudebními a hudebně kulturními událostmi.

V závěru této práce je věnována pozornost významným historickým i současným osobnostem, které z velké části ovlivnily hudební život nejen v Bečově a v jeho okolí, ale získaly věhlas i ve světě.

ANGLICKY

The intention of the dissertation „The musical life in Bečov nad Teplou in the history and in the present" was mapping of the significant musical event and comparison the musical history with contemporary musical development in this town.

The first section deals with beginnings of the musical history in this town, origin and course of the important musical school in Bečov nad Teplou and musical life and cultural activities of inhabitants up to the end of the Second world war.

The second part collects the musical life of the town since the year 1945 up to the present day.

The dissertation describes the development and activity of the local Grammar musical school, the singing circle of the grammar school and other different clubs, which engaged and engages in music. It engages in famous musical and culture events also.

At the end of this dissertation is the attention dedicated to famous persons of the history and of the present, which in large measure have influenced the musical life not only of Bečov nad Teplou and of his environs, but they have achieved the renown in the world too.

SEZNAM LITERATURY

1. ACHLER, Franz. Standt Petschau, das Tepler Land, Heimat der Chorherren und Musiker. 1967. vyd., rukopisný překlad, 76 s.
2. Bečovský zpravodaj 3/2009
3. Bečovský zpravodaj 2010 – speciál
4. Bečovský zpravodaj 2/2010
5. Bečovský zpravodaj 3 a 4/2012
6. Bečovský zpravodaj 2/2013
7. Bečovský zpravodaj 2-4/2014
8. Bečovský zpravodaj 3/2015
9. BEZDĚK, Jiří. Významné osobnosti hudebního života Plzně a jihozápadních Čech po r. 1945. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2014, 153 s. ISBN 978-80-261-0403-2.
10. FIALA, Jaroslav a Jiří MATĚJÍČEK. Významné hudební učiliště českých Němců v Bečově u Karlových Varů. In: Sborník Pedagogické fakulty v Plzni, Pedagogika VII – Umění VI. 1967, s. 167 – 188.
11. FIALA, Jaroslav. Západočeská vlastivěda - Hudba: Hudební škola v Bečově nad Teplou. Plzeň: Tiskárny Vimperk, spol. s. r. o., 1995. ISBN 80-7043-122-9.
12. Hudební minulost a současnost Karlovarského kraje: Hudební tradice v Bečově nad Teplou. 1. vydání. Karlovy Vary: Garmond s. r. o., 2004. ISBN 80-239-4257-3.
13. JAŠA, Luděk a Jana DYDEKOVÁ. Bečov: perla Slavkovského lesa. Sokolov: Fornica Graphics, 2011, 263 s. ISBN 978-80-87194-30-0.
14. Kronika obce Bečov nad Teplou 1946–1959
15. Kronika obce Bečov nad Teplou 1960–1978
16. Kronika obce Bečov nad Teplou 1978–1992
17. Kronika obce Bečov nad Teplou 1992–2007
18. Kronika města Bečov nad Teplou 2010–2012
19. Kronika města Bečov nad Teplou 2013–2014
20. Sborník 600 let Bečova: Vydalo město Bečov nad Teplou za podpory projektu FMP Phare CBC. Sokolov: FORNICA GRAPHICS, s. r. o., 1999.
21. Výroční zpráva ZUŠ Bečov nad Teplou 1996/1997
22. Výroční zpráva ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou 2009/2010

23. Výroční zpráva ZUŠ Josefa Labitzkého Bečov nad Teplou 2014/2015

INTERNETOVÉ ZDROJE

Porta fontium: Kroniky [online]. [cit. 2016-03-10]. Dostupné z WWW:

<http://www.portafontium.eu/iipimage/30360239/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1947-1959_0010>

Porta fontium: Kroniky [online]. [cit. 2016-03-10]. Dostupné z WWW:

<http://www.portafontium.eu/iipimage/30360240/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1960-1978_0230?x=-30&y=-19&w=1164&h=654>

Porta fontium: Kroniky [online]. [cit. 2016-03-10]. Dostupné z WWW:

<http://www.portafontium.eu/iipimage/30360240/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1960-1978_0020>

Porta fontium: Kroniky [online]. [cit. 2016-03-10]. Dostupné z WWW:

<http://www.portafontium.eu/iipimage/30360243/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1978-1992_1420?x=119&y=-13&w=880&h=338>

Porta fontium: Kroniky [online]. [cit. 2016-03-10]. Dostupné z WWW:

<http://www.portafontium.eu/iipimage/30360243/soap-kv_00199_obec-becov-nad-teplou-1978-1992_0020>

Státní hrad a zámek Bečov nad Teplou: Historie hradu a zámku Bečov nad Teplou [online].

[cit. 2016-01-22]. Dostupné z WWW: <<http://www.zamek-becov.cz/historie/>>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 Hrad Bečov nad Teplou	8
Obr. 2 Hrad a zámek Bečov nad Teplou	10
Obr. 3 Relikviář sv. Maura	11

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha 1: Budova Základní umělecké školy Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou
- Příloha 2: Pamětní deska historie hudby v Bečově nad Teplou
- Příloha 3: Pamětní deska – Josef Labitzky
- Příloha 4: Portrét Josefa Labitzkého
- Příloha 5: Portrét Augusta Labitzkého
- Příloha 6: Nejstarší dochovaný program z roku 1881
- Příloha 7: Pozvánka k oslavě 50. let existence hudební školy v Bečově
- Příloha 8: Orchester hudební školy v Bečově (dirigent Josef Nürnberger)
- Příloha 9: Skupina všech žáků hudební školy, školní rok 1954/1955
- Příloha 10: Vystoupení žákovského souboru při výroční schůzi družstva Elektro-Bečov
v roce 1957
- Příloha 11: Žáci hudební školy s ředitelem Františkem Pípalem (2007)
- Příloha 12: Vystoupení pěveckého kroužku ZŠ – Bečovské kvítí
- Příloha 13: Koncert ZUŠ Josefa Labitzkého na zámeckých terasách
- Příloha 14: Koncert při svíčkách v kostele sv. Jiří – pěvecký sbor Fontána z M. Lázní
- Příloha 15: Plakát - Bečovské slavnosti
- Příloha 16: Koncert dechového a tanečního orchestru Vinšovanka v Botanické zahradě
- Příloha 17: Masopustní průvod
- Příloha 18: Bečovská polka

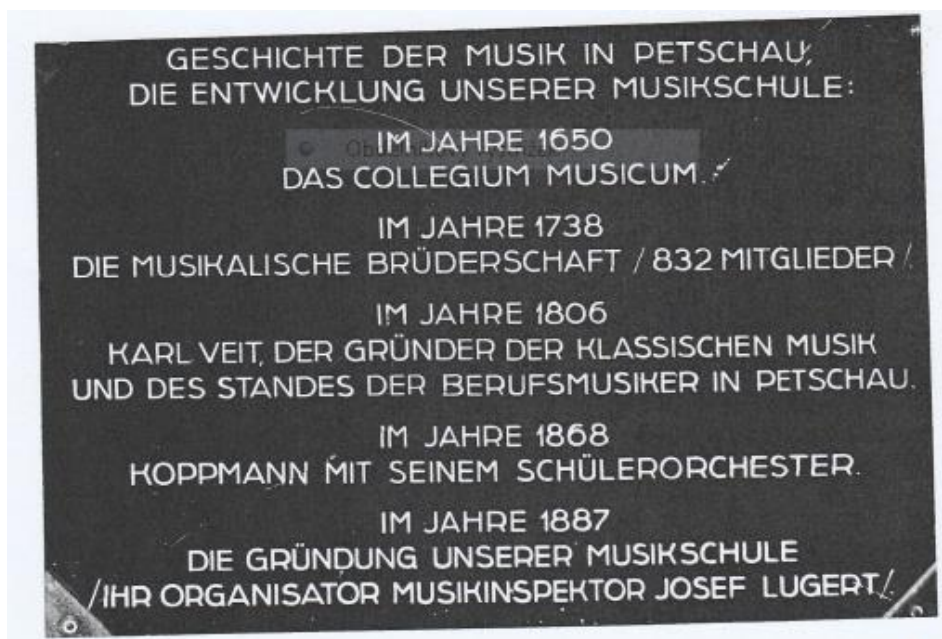
PŘÍLOHY

Příloha 1: Budova Základní umělecké školy Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou

(http://www.becov.cz/data/messages/img/budovazus2_1.jpg)

Příloha 2: Pamětní deska historie hudby v Bečově nad Teplou

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 3: Pamětní deska – Josef Labitzky

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 4: Portrét Josefa Labitzkého

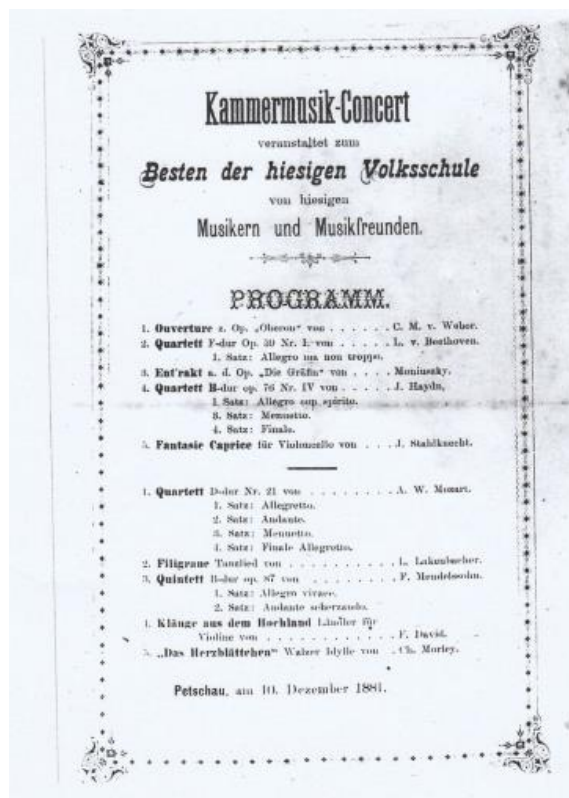
(<http://files.slavkovsky-les.cz/200000907-f0dddf1d83/Slavkovsky-les.cz,%20Labitzky%202.jpg>)

Příloha 5: Portrét Augusta Labitzkého

(https://cs.wikipedia.org/wiki/August_Labitzky#/media/File:August_Labitzky_1891_Eigner.jpg)

Příloha 6: Nejstarší dochovaný program z roku 1881

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 7: Pozvánka k oslavě 50. let existence hudební školy v Bečově

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 8: Orchester hudební školy v Bečově (dirigent Josef Nürnberger)

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 9: Skupina všech žáků hudební školy, školní rok 1954/1955

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 10: Vystoupení žákovského souboru při výroční schůzi družstva Elektro-Bečov v roce 1957

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 11: Žáci hudební školy s ředitelem Františkem Pípalem (2007)

(archiv ZUŠ Josefa Labitzkého v Bečově nad Teplou)

Příloha 12: Vystoupení pěveckého kroužku ZŠ – Bečovské kvítí

(soukromá fotografie)

Příloha 13: Koncert ZUŠ Josefa Labitzkého na zámeckých terasách

(Bečovský zpravodaj 2010 – speciál)

Příloha 14: Koncert při svíčkách v kostele sv. Jiří – pěvecký sbor Fontána z M. Lázní

(Bečovský zpravodaj 3/2015)

Příloha 15: Plakát – Bečovské slavnosti

XII. Bečovské slavnosti

1985 – 2015 - 30 let od nálezu relikviáře sv. Maura

335 let Sloupu P. Marie před radnicí

17. – 19. července 2015

Záštitu nad XII. Bečovskými slavnostmi převzal pan Danny Douglas, iniciátor nálezu relikviáře sv. Maura

SOBOTA 18. července 2015 | náměstí 5. května v Bečově nad Teplou

| před radnicí

11.00 – 18.00 Dobový průvod • Zahájení otevření historického tržiště
Slavnostní zahájení XII. Bečovských slavností na náměstí
12.00 Proslavy hostů

| Fara

12.00 Zahájení ochutnávkové soutěže
„*Nejchutnější bečovská sladká pochoutka*“ (koláč, bábovka, buchta, ...)
informace o podmínkách soutěže - www.becov.cz, na radnici,
plakátek ve vývěsné skřínce na náměstí
Středověká hudba • Dobové tance
Představení katovského řemesla
Kejklíř • Dobové tržiště • Projíždky na koních
Čajovna (farská zahrada)
Herold - šermířské vystoupení
11.00 – 17.00 Výstava fotografií z Bečova (fara 1. patro)
14.00 Pohádka - Mateřské a rodinné centrum **CVRČEK** (farská zahrada)
14.30 Pruhované panenky - pohádka a výtvarná dílnička (farská zahrada)
15.30 Vyhodnocení soutěže „*Nejchutnější bečovský koláč*“
Ochutnávka koláčů (farská zahrada)

| před základní školou

16.00 Slavnostní odhalení obnoveného pomníku padlým v 1. světové válce

| Restaurace Stará pošta, Nádražní ulice

18.30 – 19.00 Dobový průvod na Starou poštu
20.00 – 24.00 Zábava - k tanci hrají **Biza Band**
22.30 Ohňostroj

PÁTEK 17. července 2015 | Kostel sv. Jiří v Bečově nad Teplou

od 20.00

Koncert v kostele sv. Jiří - Pěvecký sbor **Fontána**
z Mariánských Lázní • Duchovní vokální hudba
Občerstvení u kostela

NEDĚLE 19. července 2015 | Celodenní program v Botanické zahradě

Snídaně v Bečovské botanické zahradě
Fair trade snídaně (z regionálních a místních potravin)
9.00 – 13.00 Hudební vystoupení - Bluetet • Proo-one
West Country • Hvězdná pěchota
Komentované prohlídky Botanické zahrady
(lodičky, koupání, 1. česká bioferrata)

XII. BEČOVSKÉ SLAVNOSTI JSOU ORGANIZOVANÉ MĚSTEM BEČOV NAD TEPLOU VE SPOLUPRÁCI S UMĚLECKOU AGENTUROU ARMIGER ZA PODPORY:

Státní hrad a zámek Bečov • Lesní společnost Bečov, s.r.o. • Městská společnost Bečov, s.r.o. • Karlovarský deník • Český rozhlas Karlovy Vary • TV Západ
Resur spol.s.r.o. • Výbor pro občanské záležitosti • Výbor regenerace MPZ a obnovy obce • Výbor pro školství a kulturu zastupitelstva města
Restaurace Stará pošta • Bečovská botanická zahrada • ZUŠ J. L. Bečov nad Teplou • Římskokatolická farnost Bečov nad Teplou

Městský úřad Bečov nad Teplou, náměstí 5. května 1, 364 64 Bečov nad Teplou, telefon: 353 999 318; www.becov.cz; E-mail: info@becov.cz

Pořadatelé

Marius Pedersen

(http://www.becov.cz/data/messages/obsah150_1.jpeg)

Příloha 16: Koncert dechového a tanečního orchestru Vinšovanka v Botanické zahradě

(http://www.becov.cz/data/messages/obsah22_9.jpg?gcm_date=1430943208)

Příloha 17: Masopustní průvod

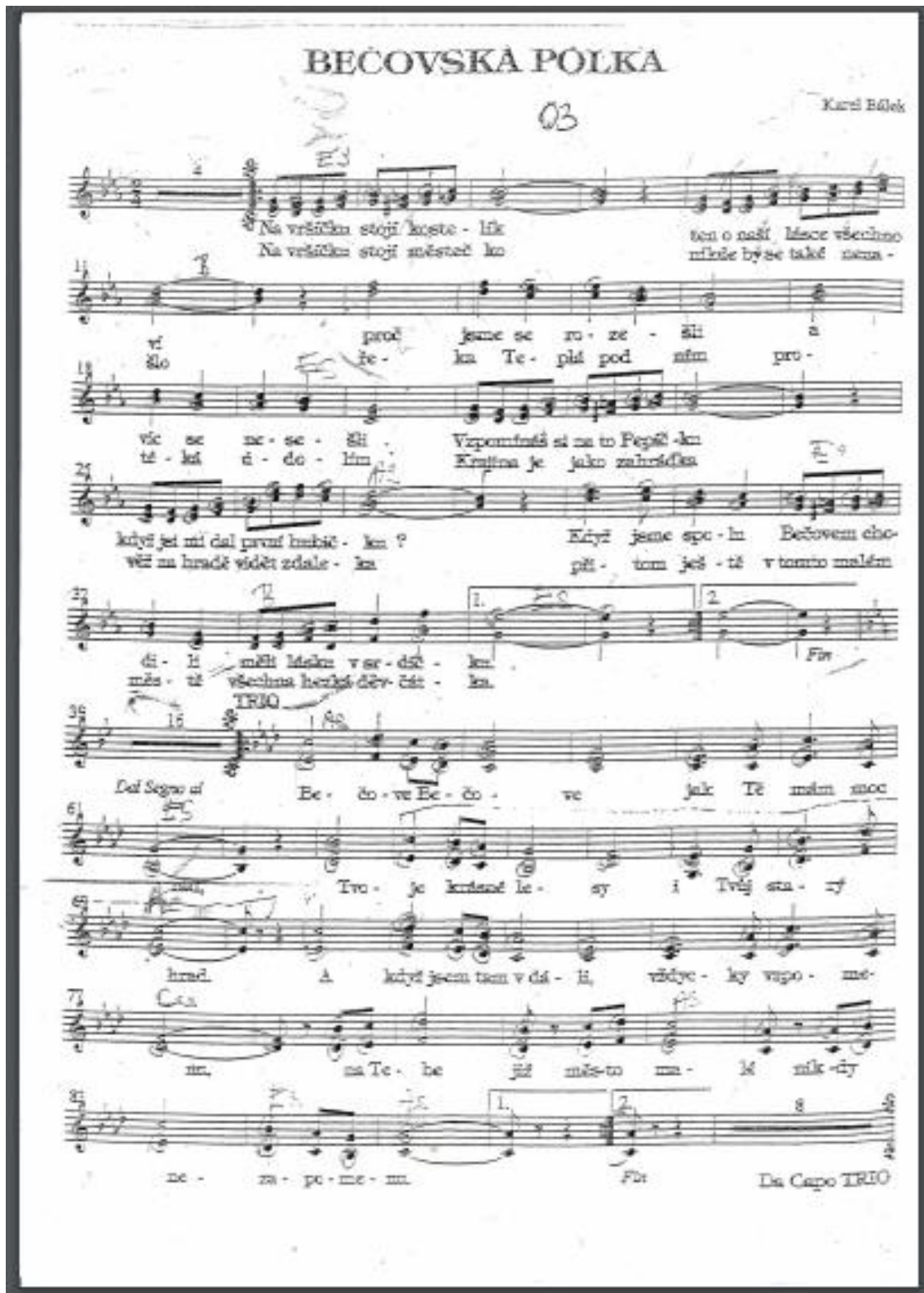
(soukromá fotografie)

Příloha 18: Bečovská polka

BEČOVSKÁ PÓLKA

Karel Bálek

03

Na vršičku stojí křesťan - lík / Na vršičku stojí zlástevník / ten o naší, lásce všechno / mluví býse také zma -

víc se ur - se - šli / ti - ka ti - do - lim / proč jsme se ro - ze - šli / le - ka Te - plá pod ním pro -

Vzpomínáš si na to Pěpál - ku / Krutná je jako zahrádka / když je mi dal první hubič - ku ? / věř mi hradek vidět zdale - ka / Když jsme spo - li / Bečovem cho - / pili - tom ješ - tě v tomto malém

di - ti máš lískou v ar - dci - ku / máš - ti všechna hezky děv - čát - ka

Be - čov - ve Be - čov - ve jak tě mám moc / Tvo - je krásná le - sy i Tvoji sta - ry / hradi / A když jsem tam v dá - li, vždy - ky vapo - me - / m, na Te - be již má - to má - k má - čy / ne - za - pe - me - m.

Da Capo TRIO

(soukromá fotografie)

